

MUSIKMAGASINET

GAFFA

NR. 23 NOVEMBER'85

VÆRS'GO:
GRATIS!

Lis Sørensen

TV2

Rugsted/Kreutzfeld

Plader

Foromtaler

Sampling

GAFFA

GAFFA er i løbet af de sidste 2 år blevet læst af 25.000 musikinteresserede i Århus amt. Fra og med dette nummer får 80.000 læsere over hele landet lejlighed til at følge med i udviklingen af den rytmiske scene gennem **GAFFA** – og dette gælder både de landskendte navne og de mindre kendte lokale bands.

Hvordan kan dette lade sig gøre?

GAFFA er fra og med dette nummer delt op i et hovedblad og to lokale tillæg. **GAFFA** har i forbindelse med udvidelsen etableret 2 redaktioner – én i København og én i Århus.

Hovedbladet indeholder det landsdækkende stof. Det er her du kan læse om de større bands i forbindelse med pladeudgivelser eller turnéer. Det er osse i denne sektion du kan læse om større udenlandske navne, der kommer på besøg til Danmark. Hvis du vil følge med i strømmen af pladeudgivelser vil **GAFFA** bringe anmeldelser af de mest interessante i hvert nummer og er du interesseret i at få mere at vide om scenens folk, vil der være artikler om de mennesker, der får scenen til at køre rundt uden nødvendigvis at være placeret i scenens spotlights. For folk med specielle musiker-interesser vil der hver gang være anmeldelser af interessante nyudviklinger indenfor instrumenter og der vil endvidere være artikler om det of fentliges initiativer overfor den rytmiske scene.

I lokal-tillæggene vil du kunne læse om bands fra dit lokalområde – bands, der måske er på vej frem i søgelyset. **GAFFA** har på grund af sin lokale tilknytning en oplagt mulighed for at opsnappe de små bevægelser før de bevæger sig ud på landsplan. Denne mulighed vil vi forfølge og bringe interviews og omtaler af bands på vej. Det er osse i lokaltillægget du kan læse anmeldelser af de demo-bånd vi får tilsendt.

Vi har erfaringer fra Århus der fortæller, at netop denne spalte bliver læst med stor interesse af arrangører og pladeselskaber.

GAFFA er altså to-delt med alle de fordele dette indebærer. Visionen er på længere sigt at udgive et landsdækkende blad, der har mulighed for gennem lokaltillæg og at dække alle de spirende tendenser, der ligger i mange lokalmiljøer landet over.

GAFFA kan bruges hele måneden! Hvis du bor i København eller i Århus området. I vores magasin er der en del service-stof, der gør det muligt for dig af orientere dig hvad der sker i dit lokalområde. Bl.a. indeholder **GAFFA** en kalender over alle rytmiske arrangementer måneden igennem. Ydermere vil der i hvert nummer af bladet være foromtaler af bands, der trænger til at blive introduceret for en større kreds før en koncert.

GAFFA er ikke et inside-organ for læsere med et helt specielt interesseområde. Vi vil gerne formidle glæden og intensiteten ved musik og samtidig være et service-organ for alle musikinteresserede – lige fra folk, der bare vil følge med i musikken, til folk, der lever af den.

Osse genre-mæssigt vil **GAFFA** dække musikken bredt alt efter den grad af udbredelse musikken har i landet eller i de forskellige lokalområder

GAFFA er et gratis magasin, hvor annoncerne finansierer spalteplassen. Dette betyder imidlertid ikke, at vi er redaktionelt afhængige af vores annoncører. Der er vandtætte skodder mellem annonce-delen og den redaktionelle del. Dette kan synes paradoksalt, men de fleste annoncører ved selvfølgelig godt, at bladet skal være læseværdigt for at nogen vil bruge bladet. Og læseværdigt bliver det kun i det tilfælde, at stoffet i **GAFFA** er troværdigt. Dette princip følger vi nøje på bladet og det er accepteret og respekteret – i vide kredes af vores annoncørskare.

GAFFA er et levende magasin. Du kan selv være med til at puste mere liv i det ved at skrive en kommentar til os – både om bladet eller hvis du ellers har noget på hjerte, der kunne trænge til at luftes i en debat i bladets spalter. Altså fat pennen og skriv et par ord til os.

Og så må du ellers ha en fornøjelig måned med masser af musik og liv i gaden!

Udgivet af **GAFFA**, Guldsmedgade 23, o.g., 8000 Århus C, tlf. (06) 12 98 99

Ansvarshavende for dette nummer: Dorthe Nielsen

Medarbejdere ved **GAFFA**: Robert Borges (RAB), Poul Martin Bonde (Poul Pigtråd), Jørn T. Andresen (jønne t), Ellen Enggaard (E.E.), Henrik Adler (h-a), Troels Hulgaard (troels), Povl Sloth (sloth), Bo Sørensen, Dorthe Nielsen, Svend Foged (sf), Steen Sonne, Jan Due, Henning Jensen, Susanna Neimann, Susanne Kier, Kaj Lehmkuhl, Steen Tronsgaard, Erik Sloth, Eva Johansen, Helle Kjærulf (hk), Jan Eriksen, Steen Skole, Frank Jørgensen, Claus Winfeld, Martin Kongstad, Nana Reimers, Jesper Andersen, Kristian Boris, Ruben Jacobsen, Jan Jul.

Annoncer: 12 98 99.

Lay out: Kirsten Jakobsen.

Sats: Jysk Fotosats.

Tryk: Hornslet Bogtrykkeri.

Oplag: 80.000 eksemplarer.

Deadline for næste nummer: redaktionelt: 19/11.

Annoncering: 22/11.

GAFFA udkommer næste gang den 4/12.

Gironummer: 4 376 897.

ISSN: 0109-0097.

Forsidefoto: Lis Sørensen. Billedet skudt af Jan Jul.

Århus: Jan Jul, København: Nana Reimers

Et af Englands hotteste jazz-funk-bands, **LEVEL 42**, gæster Falconér den 21/11. Gruppen udsendte i sommer live-LP'en »A Physical Presence«, hvor mange af gruppens største hits er samlet – her iblandt »Hot Water«, »The Sun goes Down (Living It Up)« samt »The Chinese Way«.

Ud over den succes LP'en gav gruppen, blev Level 42 samtidig udnævnt til bedste funk-band af de engelske discjockeys, så der er bestemt noget at glæde sig til.

Bandet arbejder på at udgive en studie-LP i 1986, men skal altså først ha overstået turnéen.

Mørch

el-guitarer 4- og 5-strengede basser.

Skræddersyede instrumenter lige fra MØRCH's jazzbass, P. bas ell. STRAT- til mere avancerede former.

Aktiv elektronisk indbygning i basser.

NYHED!
Demorum med flere typer modeller.

Ring og aftal nærmere Tlf.: 06 - 48 89 23.

4 SPORS KASSETTE

Skal du bruge 4 spors kassettebåndoptagere, er der nu 2 valgmuligheder i den billige ende: Den nye **Tascam Porta One**, og den velkendte **Fostex X 15**. Den ene kan lidt mere, den anden er lidt billigere. Vi har naturligvis dem begge hjemme, så du kan sammenligne dem i ro og mag.

Få en snak med os, når du skal bruge båndoptagere og andet lydgrej.

LARS SKJÆRLUND ASSOCIATES APS Wilstersgade 10
8000 Århus C

Foromtaler

STING er aktuell med LP'en »The Dream of the Blue Turtles«, og med den i ryggen drager han på en verdensomspændende turné fra november i år. Den 20/11 lander han i Valbyhallen med hele sin gruppe.

Man skal imidlertid ikke forvente en Police-skyggekoncert, for indholdet på Stings solo-LP bevidner hans store interesse for jazz-musik. Han medbringer derfor et hold amerikanske jazz-musikere, udvalgt med omhu til hans LP og med på denne tur.

Musikerne er Darryl Jones (bas), Kenneth Kirkland (Keyboards), Omar Hakim (Trommer), Branford Marsalis (horn), Janice Pendarvie og Dolette McDonald (vokaler).

Men en decideret jazz-koncert skal man imidlertid ikke forvente. Sting har ladet de musikalske inspirationer gå gennem hovedet flere gange, og mere præcist kan man sige, at det materiale, han præsenterer på pladen og til koncerten, er præget af mange forskellige genrer, der tilsammen er blevet til et helt unikt produkt med en kraftig touch af velklingende, men osse engageret pop.

POISON GIRLS er et stærkt bekendtskab. Kompromisløs i holdning – såvel tekstligt som musikalsk. Gruppen kan opleves i København på Musikcaféen sammen med Clinic Q den 8/11 og på Huset i Århus den 9/11.

»I don't believe in sacred cows«, siger forsangeren Vi til indledning af gruppens seneste plade »Songs of Praise«. Og der er ikke mange hellige køer i det engelske samfund, der bliver skånet i gruppens

tekster. Poison Girls opstod fra resterne af en engelsk teatergruppe i 1977. Og det kan bestemt høres i det materiale, gruppen leverer på pladen. Dramatisk musik, der følger de stemninger, der ligger i teksterne meget nær – fremført af den ikke mindre spændende forsanger Vi, der i parentes bemærket just har rundet de 50! Hendes ru sensuelle stemme fører os gennem radikale udsagn om det engelske klassesamfund –

dets arbejdsløshed, dets depraverede kønsmønster og modløsheden i det hele taget. Musikalsk fungerer gruppen befriende fri for synthesizer-ovs og andet hyperteknisk garniture – en oprindelig vilje til at komme ud af hullerne, et vitalt basspil får gruppen skubbet helt frem i forreste række i den svada af post-punk, vi oversvømmes med for tiden. Gå til koncerten og få dig et spark helt frem til næste år! h.-a.

Enhver ved hvordan to Hof ser ud. -Så her er nogen der nød den danske sommer.

Det kommer ikke til at gå stille af i Vejlbj Risskovhallen den 6. november og Saga den 8. nov. når irlænderen Gary Moores erfarne guitarfingre sætter af på strengene.

Med sig har han Gary Ferguson på trommer, Bob Daisley på bas (kendt fra Rainbow) og Neil Carter fra Wild Horses på keyboards.

De medvirker alle på Gary Moores nyeste plade »Run For Cover« sammen med et væld af andre kompetente musikere, som f.eks. Glen Hughes (ex. Purple) og Phil Lynott, Gary Moores gamle ven, som han spillede sammen med i Skid Row og senere i Thin Lizzy.

Gary Moore har på »Run For Cover« formået at skabe hård

rock med flotte bløde passager, en absolut lytteværdig plade.

Siden 1973, hvor Gary Moores første solo-LP »Grinding Stone« udkom, har han sideløbende med sin solokarriere været medlem af Colosseum II (1975-77), Thin Lizzy for anden gang (1978-79), og en kort overgang medlem af Greg Lake Band.

Den 6. november vil der være et genhør med fortiden i nye, men ikke slidte klæder, både for de lidt hårdere drenge, men også for dem, der ikke har glemt 70'ernes vidunderlige rock. Supporten bliver 3 unge brødre, tilsammen Mama's Boys, som spiller irsk rockmusik med rødder i folk og blues. *hk*

En levende legende

Det er en af musikverdenens få levende legender, der gæster Danmark i november måned, med koncerter på Huset i Århus, Musikcaféen Kbh. – hhv. den 22. og 23.

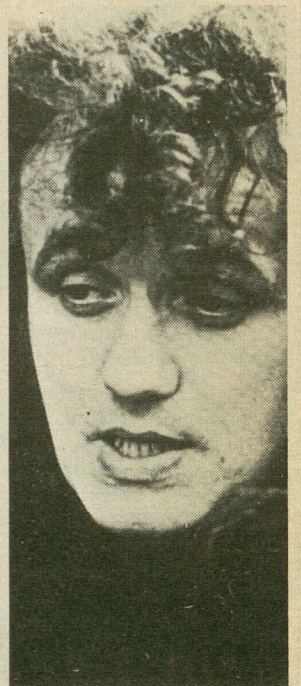
Navnet er **Kevin Coyne**. En evig rebel i bevægelse. En syngende politiker, der altid tager udgangspunkt i livet, som det leves længst nede.

Kevin Coyne har gæstet Danmark mange gange – ofte alene og kun i selskab med en akustisk guitar og en stemme mere rusten end de andre rustne rockstemmer, mere besk og anklagende end de fleste politiske rockmusikere. Han kender sit samfund og dets tabere fra års erfaringer som socialarbejder, og indignationen er ikke blevet mindre med årene.

Trods et stort og trofast publikum i bl.a. Danmark, har Coyne aldrig været nogen kommerciel succes – dertil har hans veje været for uranselige, hans brandterter for mange og han selv været for meget af en enspænder til, at nogen fast musikalsk bås har passet.

Nok har udgangspunktet altid været blues, rock'n'roll og engelsk music-hall, men Coyne er også overraskelsesnes mand. I '80 indspillede han albummet »Sanity Stomp« sammen med punkgruppen Ruts og eksperimentalmusikeren Robert Wyatt. Og her i 1985 har han indledt et samarbejde med den tyske gruppe (Coyne er i øjeblikket bosat i Tyskland) Wunderwerke, der ellers mest er kendt for happy-hop musik, i stærk elektro-nisk udførelse.

Det er dog ikke i nogen af

disse udgaver, vi skal møde Coyne denne gang – her og nu drejer det sig om at følge albummet »Rough« op med en længere tourné.

Og Coyne har orkester med denne gang – og hvilket orkester: keyboard-spilleren Zoot Money, en legende i britisk rock siden 60'erne. Guitaristen Steve Waller, der har spillet med i Manfred Manns Earth Band. Den tidligere trommeslager hos Roger Chapman, Sam Kelly og endelig reggae specialisten og bassisten Dennis Bowell, som vi også mødte i Danmark sidste år, hvor han gæstede Roskilde Festivalen dels med egen gruppe og dels som indforstået backing for reggae-poeten Linton Kwesi Johnson.

På papiret ser det altså ud til, at Kevin Coyne vil tage en mere end kraftig revanche, for de koncerter han måtte aflyse i september. *pigtråd*

RYTMISK SAMMENSPIL

8.-21. December

Rock
Blues
Funk

Pris kr. 1.950

14 hektiske dage med sammenspil, workshops og jamsessions. Niveaet vil blive tilpasset deltagerens forudsætninger, så du er velkommen, hvis du bare er ude over de første begynder vanskeligheder på dit instrument.

Vi spiller numre af folk som: B.B.King, Crusaders, Ry Cooder, Dave Sanborn, Chaka Kahn m.fl.

Deltagerne på dette kursus bliver de første, der tager skolens nye musikhus/studie i brug! Lærere: Niels Christensen (keyb./gu/teori m.m) Jesper Bo Nielsen (Dr/Perc), Peter Uhlig (voc) samt evt. gæstelærere og "surprises" afhængigt af deltagerantallet.

Ring eller skriv efter program.

Tidens Højskole

Isterød, 2970 Hørsholm Telf. (02) 86 01 77

I Kong and Hub Cap and Wheels

Roots er kodeordet for beskrivelsen af denne gruppe fra Jamaica. Både fordi gruppens frontfigur, I Kong, stammer fra reggaens typiske roots-områder i forstadsghettoerne omkring Kingstown, men osse fordi resten af gruppens medlemmer (på nær trommeslageren) stammer fra Jamaica.

Roots er osse kodeord, fordi medlemmerne af I Kong and Hub Cap and Wheels har indgået i mange af de kendte jamaicanske reggae-grupper som Toots and The Maytals, Bunny Wailer, Jimmy Cliff, Big Youth, Eddie Grant og selvfølgelig Bob Marley and The Wailers. Gruppen består af foruden I Kong (vok.) af Winston Wright (keyboard, synthe-

sizers), Carl Ayton (drums), Jackey Jackson (bas) og Leroy Hamilton (rytmeguitar).

Musikalsk har I Kong and Hub Cap and Wheels rødderne dybt plantet i den jamaicanske reggae, men der er et strøg af moderne musik over repertoire – specielt guitareren og trommerne er internationale i lyden – der hæver gruppen over den til tider dræbende langsommelige reggae-musik.

En klar succes både for øret og for fødderne.

I Kong and Hub Cap and Wheels band spiller i Musikcaféen den 15/11 og på Huset i Århus den 16/11. Go fornøjelse.

TV2 siger

**Rigtige mænd
gider ikke høre mere
vrøvl.**

GAFFA SIGER

Indsend nedenstående kupon og deltag i lodtrækningen om 10 TV2 LP'er og modtag GAFFA med posten hver måned med masser af aktuelle interviews, pladeanmeldelser, foranmeldelser og gransk den uundværlige kalender over rytmiske musikarrangementer.

Pengene er vedlagt i
 kontant
 check
 frimærker
 indsat på girokonto
nr. 4 376 897

Jeg tegner hermed et års
abonnement på GAFFA
 Enkeltpersoner kr. 50,-
 Institutioner kr. 75,-

Navn:

Adresse:

Indsendes til GAFFA, Guldmedegade 23, 8000 Århus C.

Abonner på GAFFA

»Get your Dancing Shoes Ready – You're gonna need them!

Sådan står der i pressemeldelsen for »The Chevalier Brothers«.

Udgangspunktet er Django Reinhardt, Charlie Christian, Lionel Hampton og Benny Goodman. Varm, udtryksfuld swingjazz fremført af Roger Beaujolais, vibrafon, Maurice Chevalier, guitar, Clark Kent,

bas og Chico Brittoni på trommer samt Ray Mondo Gelatto på tenorsax og vokal. De sidste par år har de fået rosede ord med på vejen verden over, og vi får lejlighed til at høre, om ordene holder, når de kommer til Roskilde den 7/11, Montmartre den 8/11 og Motown, Århus den 9/11.

Og husk danseskoene.

troels

Niels Pedeo

Reparation af blæseinstrumenter Tlf. 06 - 22 58 16

NEXT...

PROJEKT: SPECIFICERET COMPUTER-DESIGNET INTEGRERET SYSTEM SOM KOMBINERER MAKSIMALT AKUSTISK OUTPUT MED OPTIMALT FREKVENS OG DYNAMIK OMRÅDE.

FOSTEX HAR SKABT 4-GENERATIONS LYD-EVENTYR!

Dave Swarbrick's Whippersnapper på smuttur i Danmark

Ex Fairport Convention violinsten Dave Swarbrick har omsider sagt den engelske folkrock farvel og agter nu helt at hellige sig den akustiske musik. Primært var det problemer med hørelsen, der tvang ham til at opgive den elektriske musik, men det er helt tydeligt, at han med sin nye gruppe Whippersnapper har fundet frisk inspiration og kreativitetstrang.

Det akustiske format og den lidt usædvanlige besætning (violin, mandolin, mandocello, cello og guitar) levner righoldig mulighed for at eksperimentere inden for flere genrer.

Således kan man på deres nye og foreløbig eneste plade »Promises« høre alt lige fra kontemporære numre skrevet af gruppen selv, over klassisk og jazzinspirerede ting til de uundgælige traditionelle numre, der dog er arrangeret, så de får en nutidig sound.

Kendetegnet for deres musik er udsøgte og raffinerede opbygninger af numrene

– til tider er det måske en anelse fortænkt, det spontane og improviserende synes at mangle, men da Whippersnapper endnu er ny i gårde og har mange uafprøvede ideer, kan man sikkert forvente mere spændende og kontroversielle udspil fra deres side.

Foruden Dave Swarbrick består gruppen af: Martin Jenkins (ex Bert Jansch, Hedgehog Pie og Dando Shaft), Kevin Dempsey (ex Dando Shaft) og Chris Lesley, der er yngst i gruppen og dermed ret ukendt.

Pladeselskabet Genlyd arbejder på at skaffe en almen distribution for pladen, så den kan være fremme i butikkerne inden gruppens turne!

Foreløbig er der følgende faste datoer:
Torsdag 28. nov.: Huset, Århus
Fredag 29. nov.: Sofus Ferdinand, Odense
Lørdag 30. nov.: Aktivitetshuset, Esbjerg
Mandag 2. dec.: Vognhjulet, København

Eva

14.890- incl. moms
Fostex Model 20 Master Recorder

27.225- incl. moms
Fostex Model 80 Multitrack Recorder

10.990- incl. moms
Fostex Model 450 Multitrack Recording Mixer

...BLOT VED AT ANVENDE FREMTIDENS TEKNOLOGI - OG EN POKKERS MASSE VIDEN OM HJEMMESTUDIE-TEKNIK!

Fostex Model 80. 8 spor på de økonomiske ¼" bånd, 15"/sec og den musikvenlige Dolby C. Microprocessorstyring, realtime-tæller med 3 memorypunkter, shuttle- og returnfunktion, tilslutning for bl.a. autolocator med MIDI og synchronizer med SMPTE-kode er blot nogle få af de fremtidssikre faciliteter.

Fostex Model 20. Mastermaskine med et tredje centerspor til indspilning af sync-kode, 15" og 7½" hastighed og samme avancerede båndtransport som Model 80 med autolocator- og synchrotilslutning giver mange muligheder, som ellers kun fås i en langt højere prisklasse.

Fostex Model 450 er en helt ny-udviklet 8-4-2 mixer efter tidens krav. Hver kanal har 2 squeequalizere og 10 kHz-kontrol, soloknap, XLR-indgange med phantom power, insert til effekter og 2 effektsends. Proff laderlængde, 4 LED-søjler og lavt støjtal fuldender billedet.

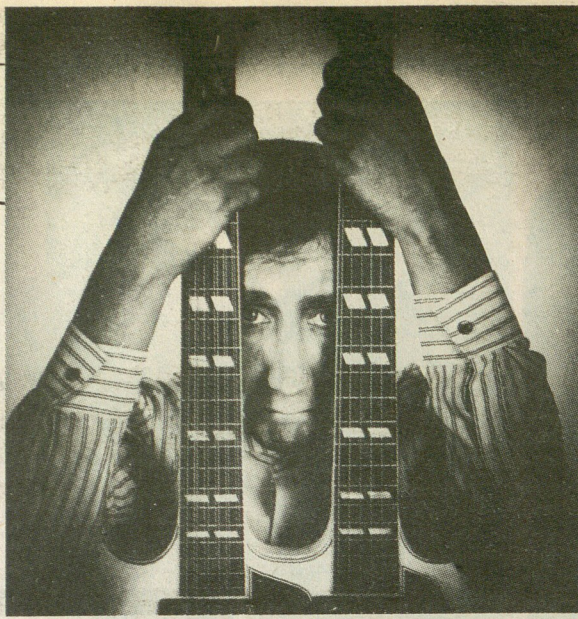
AB Musik
Klostergade 68
8000 Århus C
Telefon 06-19 87 33

AB musik

Studie- & Lydteknik ApS
Skjulhøj Allé 57
2720 Vanløse
Telefon 01-71 33 44

SLT

Under Riller

På en eller anden måde er denne spalte denne gang kommet til at handle en del om England – men der er alligevel visse hjemlige vinkler. Og lad os starte et sted, hvor alle kan være med – med **Laid Back**. Lad os stille skarpt på hotel Plaza, de ved, stedet hvor internationale popstjerner indlogerer sig, og som tak for denne gestus kvitterer hotellet med en messingplade, påtrykt navnet på den pågældende kunstner. Det fine ved det er så, at alle, der passerer hotellets vestibule, kan se en lang række messingplader og tænke: »Hvor er vi dog heldige, og hvor har vi klasse – se bare lille far, hvem der også har boet her.« »Ja, det er meget godt kone, men der er nu en ting, jeg ikke forstår, hvad laver Laid Back på dette hotel – er de ikke fra København?«

Jeg forstår spørgsmålstegnet og iler med forklaringen. Der er altså sket det, at man har fundet ud af, at Laid Back efterhånden var blevet så berømte, at de skulle ha deres eget messingskilt i vestibulen. Problemet var så bare, at Laid Back aldrig havde boet på hotellet og sikkert heller aldrig fik brug for det, de havde jo deres gode hjem i København. Men hva faen, hvem siger nej til en god messingplade – det er jo ikke godt at vide, hvornår der næste gang kommer en af guld? – Som tænkt så gjort, og Laid Back indlogerede sig en nat (med følge) på Hotel Plaza, og i dag hænger gruppen så i hotellets vestibule.

Nu ved jeg ikke, hvor mange penge Laid Back tjener – men jeg har læst om en anden en, der efterhånden må ha lidt på

kistebunden. **Bruce Springsteen** hedder han og er jo god nok – men med 4 udsolgte koncerter i Los Angeles, blev Springsteen i september måned absolut topscorer i dysten om størst omsætning i rockbranchen. 331.892 mennesker så ham i løbet af 4 dage og lagde 5,5 mio. dollars i kassen, ifølge Billboard.

Så mange penge tjener ingen danske rockorkestre – men derfor kan de jo godt have udsyn. Se nu bare til Ålborg, hvor pseudonymet »Baby Birgitte & The Maneaters« (alias **Johnny og De Kolde** ...) har tilbragt en tid i Waxholm studiet lidt uden for Stockholm, for dér at indspille en LP. Producer på projektet har været englænderen **Martin Hannet**, som blandt andre tidligere har produceret New Order, U 2 og Psychedelic Furs. Hannet mixer pladen i Liverpool i løbet af december.

Og Liverpool er jo England, og i England har (en af mine helt store fans) **Peter Townshend** lagt sidste hånd på en LP og en video – begge med titlen »White City«. Og jeg må sige, at Townshends bidrag til oktobers Rockpalast (en video med singlenummeret »Face The Face«) har skærpet mine forventninger til denne LP.

Nu vi er i England – så iler jeg med at viderebringe det første livstegn fra min gamle ven **Ian Hardware**, der i øjeblikket opholder sig i London, for der at tumle lidt rundt, og måske i ny og næ sender et rejsebrev hjem til gode gamle Gaffel.

London 18.10.85

Kære Poul Pigtråd,

Du er sikkert lidt nervøs for, hvordan jeg har det her i London, men bare rolig – jeg er hverken blevet skudt, voldtaget eller berøvet, men har nu heller ikke været i hverken Brixton eller Tottenham.

Her forleden var jeg nede på den irske pub i nabolaget for at høre noget folkemusik. Efter et par Guinness sagde jeg så til sidemanden, at jeg virkelig godt kunne li musikken – hvad der fik ireren til at replicere: »NO, it's fucking load of fucking bullshit, them bastards are playing fucking to fast.«

Sikke et sprog Poul, men sådan er det hele vejen igennem. Alle er enormt uforskammede, og alle elsker det. Som Curt Smith fra *Tears for Fears* siger det: »Jeg glæder mig altid til at komme hjem til England. I det øjeblik jeg går ind på en restaurant og bliver fornærmet (get pissed) af tjeneren – så ved jeg, at jeg er hjemme.«

I musikbladene er man ikke uforskammede – snarere dybt ondsksfulde. Ja undskyld mig, men vores hjemlige MM ligner sgu et sognerådsblad ved siden af storebror Melody

Maker. Her får du et par smagsprøver (en af de mere moderate). Koncertanmeldelse af *Jeffrey Lee Pierce* (ex Gun Club): »Jeffrey Lee Pierce kommer ingen vegne. Han er en taber og tilmeld en ulækker taber.«

Trommeslageren i Heavy bandet »Venom« ligner ifølge Melody Makers anmelder en »deep pan pizza med hele dynen – thank god for his sunglasses.« Jo, jeg savner den hjemlige poppøls gemtylighed.

I mandags hørte jeg Liverpoolbandet *Icicle Works* på en pub. Det var på et af de steder, hvor man med en finger i øret skriger til bartenderen: »A pajnt of laahger – og får en whisky.«

Jeg troede i grunden, at Icicle Works var et af de her nymodens bands – men nej. Sangeren og guitaristen Ian McNab var iført skulderlangt hår og fuldskæg – med et udtryk som en af de overlevende Allman Brothers. Bandet lagde ud med Neil Yongs »Helpless« og så ellers fuld fart fremad mod 1968. Det bliver rart af komme hjem til Århus og se de første nyhippier – født i 1968...

Og så er *Madonna* gravid. Men hvad pokker, »Like A Virgin« er stadig nummer 3 på hitlisten (hvordan det så lader sig gøre?).

Prügelknabe nr. 1 herovre er **Simon Le Bon**. Denne overvægtige og uintelligente **Duran Duran** sanger, var til frisør forleden – det kostede 400 £ eller 5600 gode danske kroner.

Det dumme svin i engelsk rock må dog være **Mark E. Smith** fra artpunk-gruppen **The Fall**. Manden bringer bl.a. følgende synspunter til torvs: »Mere militær i Nordirland – Falklandskrigen er det bedste, der er hændt England i nyere tid – Etiopien må klare sig selv, jeg forlangte 600 £, da de bad os spille for Live Aid – vold skal bekæmpes med vold.« osv. osv.

Skal jeg rive min billet til Fall-koncerten, 11. november i stykker – hvad synes du? (Jeg tar dig i hånden, og så ser vi de onde mennesker sammen. Tråd.)

Men ellers er alt vist, som det skal være.

kærligst Ian Hardware

P.S. send flere penge. P.P.S. **Marc Almond** (ex. Soft Cell) er lige blevet opereret for blindtarmsbetændelse og har vist et 8 cm. pænt ar frem for pressen. **Thomson Twins** er gået fallit og har aflyst deres turné. **China Crisis** er måske gået i opløsning. Og, oh du fantastiske popverden, **Tina Turner** har udfordret **Muck Jagger** (har du hørt om ham?) for at se, hvem der har de største læber.

Det var så alt for denne gang, og mon ikke Hardware allerede nu sidder gemt bag et glas øl og læser smudspressen? men hva, bladene er allerede ved at forlade træerne, og om foråret er kysse varmere. *Keep on rocking deres Poul Pigbag*

- Vi indspiller plader og bånd
- Vi færdigproducerer LP'er og singler
- Vi trykker og eventuelt udgiver produktet
- Vi laver også jingles til lokal-radioer og diskoteker
- Vi laver oplæsningsbånd, undervisnings- og dramatikbånd
- Vi råder over eget moderne pladestudie og grammofonpladeselskab

Har du/i brug for tilbud på ovenstående arbejdsopgaver, så ring til:

08-10 20 99

Jens..... 08 - 10 24 05
Gert..... 08 - 17 94 26

Om at svømme med strømmen

Debat

Følgende indlæg er af Jørn T. Andresen, som er medlem af GAFFA's redaktion. Da vi ikke på redaktionen er blevet enige om indholdet af brevet, gengiver vi det her i spalterne for om muligt at få din reaktion til indholdet. Send os et brev, hvis du er enig eller uenig.

Tidens tern. Firsernes logik. Tak Gnags! Så røg endnu en illusion. *Gnags krydser Danmark med Carlsberg on Tour*. To giganter mødes, og sød musik opstår? Hvad blir det næste? At »ærlige« Michael Ehlert optræder for Levi's, at Anne Linnet poserer for Channel no. 5, og at TV 2 priser B&O's nye serie af TV-apparater.

Nu er der et meget dansk forhold mellem øl og rockmusik. Bajere er det hjemlige middel til at hjælpe musikken på vej og drive ekstasen frem. Og en tør hals har bryggerierne jo aldrig sagt nej til, vel. To hænder vasker og hjælper hinanden. Og øl-giganterne havde i forvejen et godt øje til dansk kulturliv. Så det er ikke

underligt, at rockmusikken er endt med at agere reklamesøjle for Carlsberg, Tuborg, Faxe, Albani, Ceres ... Da det gik op for de foretagender, at dansk pop/rock var blevet absolut salonfæhig, slog de naturligvis til. Hvad Sepp og drengene kan, kan rock også! Og det er egentlig ikke så længe siden, 4-5 år sådan ca.

Gnags skal ikke have én på hatten, fordi de har gjort, hvad andre gjorde før dem. Men tillad mig alligevel et sippet tante-spørgsmål: Var det virkelig nødvendigt at svømme med strømmen, din underlige fisk? Gnags har stået for en anarkistisk, romantisk linie i tekst og musik. Skøre idealister, som har holdt på deres og skabt deres egen fælles

historie. Et eller andet siger klik oven i hovedet på mig, når *ridderne af de vilde kaniner* hopper i baljen i reklamesammenhæng. Jamen er det ikke Ziggurat? Jeg spørger bare.

Principper er ikke populære i disse år, hvor penge lige pludselig slet ikke lugter mere. Jeg ved det. Tværtimod. Her kunne man passende sende et smil til Poul Schlüter som tak. Men hvad med at stoppe op og give det en tanke? Rockmusikken manøvrerer rundt i en sump, hvor det indimellem kan se ud som om, varemærket er vigtigere end musikken, hvor jagten på (sponsor)kontrakter optager sindene.

Penge får verden til at dreje rundt, synger Liza Minelli i filmen *Cabaret*, det lyder besnærende rigtigt, men rock ville ikke overleve et sekund i selskab med tilpassede mennesker, og er det ikke det, sumpen handler om?

Jørn T. Andresen

Uprofessionelle arrangører

Gunnar Madsen afviser, at den manglende tilstrømning skyldes dårlig PR. Der var afsat 30.000 kr. til reklame for forsøgsordningen, og de penge er brugt til plakater, foldere osv. Direkte annoncering har der ikke været meget af, og det har haft principielle grunde. Projektet er et kulturelt initiativ og skal, ifølge Gunnar Madsen, ikke markedsføres som et vaskepulver. Han fremhæver i stedet, at der har været en virkelig bred presse-dækning i det sydjyske område i form af foramtaler. Men indrømmer samtidig, at nogle få arrangører kunne have ydet en mere professionel indsats. En enkelt klub fik faktisk ikke klæbet en eneste plakat om rabatordningen op.

To fluer med et smæk
Idéen med den sydjyske koncerttur har været at slå to fluer med et smæk.

Der har længe rumstret ønsket i musikmiljøet om at etablere en spillestedsskæde for at gøre arrangementerne billigere og mere overkommelige for de mindre steder, bl.a. ved en slags mængderabat hos kunstnerne. Den sydjyske koncerttur har været et forsøg i den retning. De 12 deltagende arrangører udvalgte i fællesskab med SAMSPIL kunstnerne, men dette konkrete forsøg ser ud til at være strandet på første revle.

Det andet problem, som forsøget sigter mod at løse, er at formindske en angst hos arrangørerne for at satse på mindre kendte navne. Kun det super-hotte sælger i øjeblikket. Underskudsgarantien i ryggen på den jyske koncerttur har gjort det muligt forholdsvis risikofrit at teste publikums lyst til ny musik. Men det umiddelbare resultat har ikke været lovende.

Kommunale igangsættere?

Den afsluttende rapport skal indeholde en undersøgelse af spillestedernes vilkår, som bygger på interviews med de enkelte arrangører, publikum og erfaringerne fra rabatsystemet. Arbejdet er langt fra afsluttet, men Gunnar Madsen stiller allerede nu et spørgsmål ved, om de fritidsbaserede musikforeninger er en fornuftig form for organisation, hvis man tænker på at styrke et lokalt rytmisk musikliv. Under alle omstændigheder har musikforeningerne alt for dårlige faciliteter til deres rådighed. Kommunerne burde påskønne det udførte arbejde ved at stille kontor og egnede spillelokaler til rådighed og i det hele taget være mere imødekommende med bevilninger til rytmisk musik. Enkelte kommuner har ansat kulturkonsulenter, påpeger Gunnar Madsen, men de fungerer efter hans mening først og fremmest i det kommunale hovedkvarter og drukner i papirdynger. Det, der er brug for, er igangsættere, der er kreative og praktiske og kan sætte gang i lokale initiativer, som også omfatter rytmisk musik. Det skal være et modtræk til kommercialiseringen, fastslår han.

Hvorfor ikke bruge bistands- og jobbeskæftigelsespenge til at etablere kulturhuse, spørger Gunnar Madsen. Så kan folk bruge deres ubeskæftigede hænder på en konstruktiv måde i stedet for blot at modtage penge som aflad.

Kassen er tom

Mellembands'ene enlige gulerod er sluppet op! De Danske Musikkontorer er den eneste organisation, der varetager mellembands'enes interesser, og da amatørerne støttes mere end de hel- og halv-professionelle, betyder transportstøtten en utrolig masse for rockmusikken. Transportstøtten bevilges af Statens Musikråd og fordeles via De Danske Musikkontorer, nærmere betegnet Jens Slumstrup, sekretær for De Danske Musikkontorer, der sidder på kassen for at give mellemstore rockbands en chance for at komme ud med deres musik uden at lide en for stor økonomisk overlast.

Transportstøtten er en meget reel ordning, hvor der selvfølgelig er nogle krav, der skal opfyldes, såsom at bands'ene skal have Dansk Musiker Forbunds minimumstarif som garanti. Hvis det opfyldes, kører det bare helt straight. Sagerne behandles i den indkomne rækkefølge.

»De sidste 2 år har vi modtaget 600.000 kr. til transportstøtte, hvilket er en fremgang fra den første bevilling, vi modtog i 1981 på 15.000 kr.«, fortæller Jens Slumstrup i telefonen fra København. »Men da alt er blevet dyrere, rækker 600.000 kr. ikke langt, når vi nu oven i købet skal dele pengene med Den Danske Jazzkreds«.

Da Den Danske Jazzkreds søgte Statens Musikråd om en lignende ordning, fik den svaret, at jazz-området skulle dækkes fra samme kasse, som rocktransportstøtten. Det havde hverken Den Danske Jazzkreds eller De Danske Musikkontorer regnet med.

Transportstøtten kører inden for et finansår, altså fra 1. april til 31. marts, men allerede nu et halvt år efter, De Danske Musikkontorer modtog dette års bevilling, er kassen tom. Resultatet blev

en ekstra ansøgning til Statens Musikråd i håbet om at finde en løsning den vej.

For spillestederne betyder den manglende transportstøtte, hvis de ikke kan få mellembands'ene til at spille under tariffen, at de satser på lokale og amatørbands eller på de sikre, større bands.

»Vi har måtte sige nej til over 20 bands, siden kassen slap op. En katastrofal følge for den danske rockmusik, fordi næsten alle såkaldte mellembands er afhængige af transportstøtten«, fortsætter Jens Slumstrup. Nogle bands er endog begyndt at indføre i

deres kontrakter med spillestederne, at transportstøtten er et krav for at tage jobbet. F.eks. har Bob Ricketts Kvartet aflyst en 6-dages-tur af samme årsag.«

»Vi kunne sagtens bruge 1.5 million kr.«, fortæller Jens Slumstrup, »det ville endda kun dække de små transportudgifter, som færge og benzin, for de næsten 400 bands, der passer ind under De Danske Musikkontoreres vinger. Hvis vi skulle støtte hoteludgifter, diæter, P.A. leje mm., ville beløbet være omkring 5-6 millioner«, slutter Jens Slumstrup af. *hk*

Lup på spillestederne

Gunnar Madsen fra Samspil er i færd med at tage pulsen på de sydjyske spillesteder

Af Jørn T. Andresen

Bag sloganet »Sydjysk koncerttur, efterår 1985« gemmer sig et pilotprojekt, der ikke blot skal sige noget om spillestedernes vilkår, men helst også være med til at skabe bedre forhold på længere sigt. Sådan ser projektleder Gunnar Madsen fra organisationen SAMSPIL på den opgave, han er sat til at løse.

Statens Musikråd har bevilget penge til et toårigt forsøgsprojekt, og Vejle, Sønderjyllands og Ribe Amter har allesammen spyttet i bøssen. Projektet skal dels teste, om et rabatsystem skaffer mere publikum til den rytmiske musik. Og dels skal det gå tæt på arrangørerne, der i dette område er musikforeningerne uden fast spillested, for at finde ud af, hvor deres væsentligste problemer ligger, og hvad der kan gøres for at afhjælpe dem.

Gunnar Madsens holdning er klar. Den rytmiske musik skal ud. Det er det, det handler om. Den skal mødes med et publikum, også når det ikke drejer sig om topnavnene.

En rapport om forsøget og visionerne for fremtiden forventes færdig engang i slutningen af 1986, når forsøgsperioden udløber.

Men allerede i forsøgets start er projektet løbet ind i problemer. Den sydjyske koncerttur truer med at blive en fiasko, som kan ende med at dræne ikke blot de 100.000, som er tildelt i underskudsgaranti for 1985, men også at gå på strandhugst i næste års bevilling. Hvis ikke kurven vender, siger Gunnar Madsen, kan den nødvendige konsekvens blive, at en planlagt rabatordning for 1986 må skrinlægges.

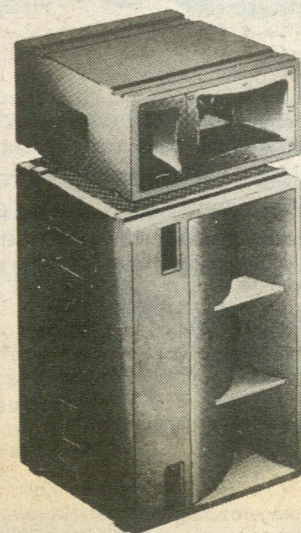
Problemet er i al sin korthed, at der er blevet solgt for få af de tre-i-en billetter, som den sydjyske koncerttur består af. For en flad hundrede krone-seddel kunne man komme til tre rock-arrangementer (Super Karla, Gangway og Henning Stærk) eller tre jazz-koncerter (Niels Henning Ørsted Pedersen, Frontline og Frits Helmuth). Men i gennemsnit har hver arrangør kun solgt 20 ud af 200 mulige rabatsæt, og det var alt for lidt.

Men den svage start er ikke ensbetydende med, at projektet er dårligt. Gunnar Madsen henviser til, at ARTE-ordningen, som i dag er en fastslået succes, også havde en svær fødsel. Men for i år er løbet stort set kørt i det sydjyske. Et bedre resultat afhænger derfor af, om det vil være muligt at gentage eksperimentet til næste år.

Dog tillader Gunnar Madsen den forsigtige konklusion på nuværende tidspunkt, at det øjensynlig ikke først og fremmest er billetprisens størrelse, som skræmmer folk væk. Men hvad det så er, giver den afsluttende rapport forhåbentlig svar på.

NEXO

PARIS

Pablo music

RING ELLER SKRIV EFTER TEKNISKE SPECIFIKATIONER PÅ DET FÆRDIGÉ PRODUKT. PABLO MUSIC
STUDSGADE 17. 8000 ÅRHUS C. 06 182922

Fostex

TILBUD

÷ 27%

Prøv dig selv som 10-mands orkester

Nu har du chancen for at anskaffe FOSTEX X-15, verdens første fuldt transportable og batteridrevne hjemmestudio til en pris, der si'r spar 2 til alt - nedsat med over 27%.

Fostex X-15	6995 kr.
MN 15 mixer/kompressor	895 kr.
9015 taske	395 kr.
lalt	8285 kr.
÷ 27% rabat	2290 kr.
TILBUDSPRIS	5995 kr.
	(incl. moms)

Ping-pong overspilning mellem sporene muliggør hele 10 op-tagelser med højst 1 overspilning.

Og fordi Fostex X-15 kører med Dolby B og normal båndhastighed kan du også bruge den som almindelig båndoptager i fuld hi-fi-kvalitet.

Omfattende dansk brugsvejledning medfølger. Se nærmere på tilbuddet hos din musikforhandler, som sikkert også kan lade dig låne udstyret hjem på prøve. Men skynd dig - tilbuddet gælder kun så længe lager haves.

AB musik
Klostergade 68 / Århus
06-19 87 33

SLT
Skjulhøj Alle 57 / Vanløse
01-71 33 44

Screw Me Like A Bulldog

Clinic Q er netop kommet hjem fra turné i England. 8. november står de på scenen i Musikcafe'en sammen med britiske Poison Girls – med en helt ny erfaring fra det hårde liv på den anden side Nordsøen. GAFFA's Kristian Boris talte med de fem piger dagen efter deres første London-gig som opvarmning for Alternative TV, der igen varmede op for Poison Girls. Det er historien om håb, hård hud og det gamle imperiums hundeliv.

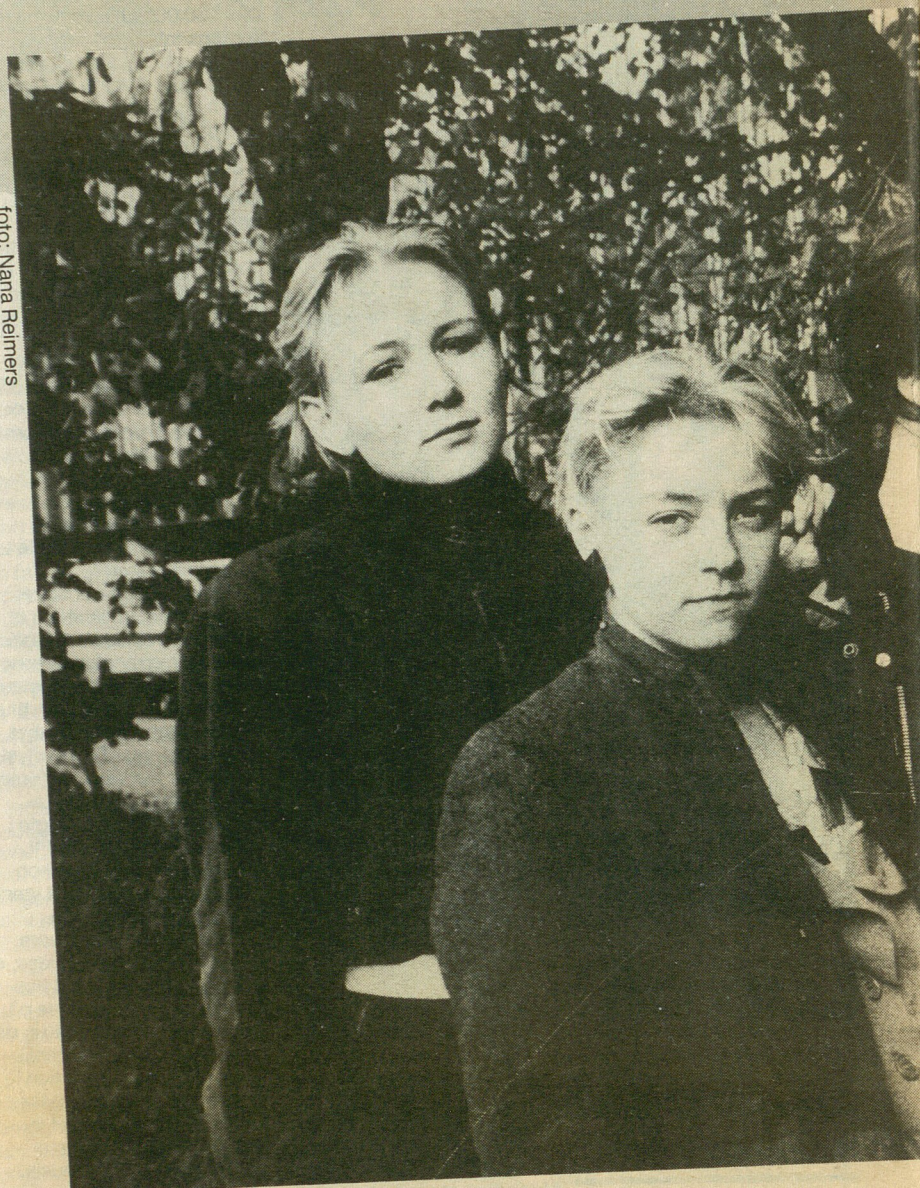
Interview

Af Kristian Boris

– Det bliver ikke et nyt Clinic Q, der går på scenen i Musikcafe'en, men det bliver et band med en ander-

ledes rutine, med en anden ånd, som man får, når man har været i England og spille. Der er der, i hvert fald for os, et nyt publikum hver gang, og vi er tvunget til at få

foto: Nana Reimers

Clinic Q

Lækre franske
**SKIND-
JAKKER**
kalv/bøffelskind
fra 2690,-

Stort udvalg i
franske sweatshirts
og skjorter, f.eks.
sømandssweatshirts
kr. 449,-
Stone-washed

**CLOSED
JEANS**
499,-

- mest for mænd
SOHO
ROSENGADE 30
ARHUS C TELEFON
06-12 2269

-herretøj fra Sophies tøjhus...

tingene ud over scenekan-
ten, hvis vi vil have flere
chancer.

Susanne Unruh, trommes-
lager i kvintetten
Clinic Q, er fuld af gå-på-
mod, men lægger også
stemme til en beretning
præget af betydelig hårdere
vilkår for et lille rock-band
end vækstbetingelserne i
dansk café/klub-land.

Det er torsdag den 17.
oktober og dagen efter det
bette danske band har
spillet support for Alterna-
tive TV og Poison Girls i
London. GAFFA taler med
gruppens fem piger. Første
London-gig.

Himmel/helvete
Pigerne sidder i den lille
afskallede 2-værelses til

1400 kr. om måneden, de har
lejet gennem bekendte. En
enlig hvid pære i loftet lyser op.
Lokum, »en håndvask så
ulækker, du ikke drømmer om
det«, og øvere, der indskræn-
ker sig til noget akustisk i
kælderen.

»Med sådan nogle boligfor-
hold prøver vi i det mindste at
spise sundt, så vi køber grønt
ind på markeder og så videre«.

Gruppen kan regne med
kun 15 pund pr. London-gig.
Fire gigs, de spillede i Wales,
gav mellem 70 og 200 pund pr.
sted.

»I Wales var vi opreklameret
som »top European girl band«
og hovednavn de steder, vi
spillede, Vi blev vartet op og
kørt rundt, og der var masser
af folk, hvor vi spillede... Vore
opvarmnings-bands fik kun
lov at spille på gulvet foran
scenen.

Virkeligheden i hovedsta-
den, hvor der er »130.000
tilbud hver aften«, er en anden.

– Vi skal simpelthen slås og
trygle på vore knæ for at få et
job. I England tager ingen
spillesteder nogen chancer.
Selv hvis man skal være
opvarmningsband, skal man
have det, man kalder a *follo-
wing* – folk, der stensikkert vil
komme, når man spiller.
Kommer man som os udefra,
skal man blive ved og ved med
at plage for at komme til at
spille.

Clinic Q havde enkelte jobs
allerede, før kvintetten ankom
til England efter fire koncerter i
Holland – i øvrigt vellykkede –
men allerede nu har en Lon-

LIVE PERFORMANCE

Tannoy Wildcats Live Performance højtalersystem er født til
det hårde turnéliv. Robuste »road-proof« kabinetter i MDF
med stålfront og kraftige hjørnebeslag. DualConcentric »2-i-en«
studioenheder, der gengiver hele frekvensområdet lineært (system-
frekvensgang 25–20.000Hz +/- 3dB) uden generende fasefor-
vrængning – selv ved fuld power (model Panther 126dB SPL).
Kompakt og komplet med indbyggede deflektre og XLR-distrib-
utions terminaler – et genialt P.A. rig til en realistisk pris!

TANNOY WILDCATS

PER MEISTRUP PRODUCTIONS Co.
Motorgangen 7-9, Postboks 34, 2690 Karlslunde. Tel. 02-15 13 00
Jylland: AB Musik, Klostergade 68, 8000 Århus C. Tel. 06-19 87 33
Jylland: Lars Skjærlund, Wilstersg. 10, 8000 Århus C. Tel. 06-12 69 33
Fyn: Brd. Bak Musik, Korsgade 20, 5800 Nyborg. Tel. 09-31 22 11

– Vi satser 100 procent på, at vi skal i studiet her i november. Men hvordan vi kommer det, har jeg ikke helt overblik over, siger Susanne Unruh fra Clinic Q. Gruppen har fået 40.000 kr. i pladestøtte fra Dansk Rocksamråd, og der forhandles i øjeblikket med et pladeselskab, men det er endnu uvist, om det bider på krogen.

– Vi har helt bevidst koncentreret os om de dårligere betalte klubjobs i England, selv om vi kunne få mere ved at spille på colleges. Det gør vi en anden gang. Klubber er vigtige nu, fordi der kommer rockpublikummet – dér kommer pressen.

don-promotor, gruppen har fået kontakt til, fyldt kalenderen ud med i alt 14 gigs, før det i begyndelsen af november går hjemad mod København. Men trods hårde betingelser som at styrte rundt og klare alt – nul fritid – er alt gået godt. Endda »skidegodt« på Dingwalls i går (den 16. oktober).

In the City

Klare alt, det vil bl.a. sige opsøge pladeselskaber for at forhøre sig om mulighederne for britisk *release*, opsøge presse og radio for helt simpelt at få PR, opsøge gadehjørner i nattens mulm og mørke for, ja, for at sætte plakater op.

Hvad der er dobbelt farligt i London.

Dels er politiet på vagt og deler bøder ud i 50-punds-klassen. Dels har en såkaldt plakat-mafioso eneret på al plakat-opsætning i London mod et pund pr. plakat, og går man uden om ham og klistrer over hans plakater, risikerer man, at han møder op til ens koncerter og er ubehagelig.

Mafiosoen er Clinic Q endnu ikke stødt på, men forleden nat blev de taget af politiet, da de var ved at sætte allersidste plakat op. Med undtagelse af Mette Mathiesen nåede alle at gemme sig bag buske og biler. Mette, der blev konfronteret med beskyldninger om lovbrud, hævdede, at det slet ikke var hendes plakat, hun havde med. Hun havde stjålet den. Pg.a. en hel del sprogförvir-

ring, en dansk pige bosat i London stødte tilfældigt til, klarede Mette sig dog med en advarsel.

– Vi håber og regner med, at et eller andet vil lykkes med pressen. Selvom måske kun en halv procent af de mennesker, vi inviterer til vore gigs, møder op, siger Susanne Unruh.

Publikum ser ud til at være interesseret.

– Det hollandske var langt mere cool. Herovre er de, hvor underligt det lyder, ligesom lidt bagefter. De synes, det er nyt og spændende med et pigeband. Og vi har fået at vide, at rykker publikum nærmere og begynder at vippe med foden, så har vi ramt dem. Og det er hidtil lykkedes, fortæller gruppen.

– Der er mange bagefter, som har villet købe plader, men der har vi altså ikke andet end vores demo-bånd med, og det vil vi ikke give væk, så vi har foræret lidt plakater og lignende væk. Mange vil også gerne have at vide, hvornår vi kommer igen.

Men trods spæde tegn på succes er det i hvert fald sikkert, at økonomisk succes bliver der ikke tale om.

10.000 kr., som gruppen fik i støtte fra kulturministeriet er slugt, og yderligere lånte 50.000 kr. går samme vej. Bl.a. til indkøbet af band-vognen (døbt *Lulu*), som har tjent pigerne trofast siden starten i København i slutningen af september. – Men vi fortryder ikke. Det

er for os med vor musik og vore ambitioner utrolig vigtigt at spille i England, så vi var nødt til at gøre det – og vi vil gøre det igen, selvom jeg ikke rigtig kan se, hvordan det skal kunne lade sig gøre, siger Susanne Unruh denne torsdag i oktober.

Fremtid

Clinic Q har en idé om at vende tilbage til London til februar. I november skal de i studiet, selv om et pladeselskab endnu ikke har givet endeligt tilsagn om at ville udgive den LP, Dansk Rocksamråd (ROSA) skyder 40.000 kr. i. Man forhandler.

CBS, gruppens tidligere selskab, som udgav Clinic Q's første LP, sendte i sin tid måned efter måned, år efter år, pigerne hjem med bånd i nakken og besked om at gøre »musikken mere poppet og så ellers synge på dansk«.

Sådanne erfaringer og oplevelser ønsker de ikke skal gentage sig. Bl.a. derfor undersøger de selv nu det engelske marked – for om muligt at få en dansk produceret plade ud derovre, så afsætningsmulighederne bliver større.

Finn Verwolt skal stå for produktionen.

Musikken bliver moderne og rytmisk. Ordene engelske. Som for eksempel i den sang, der skulle skrives i den indeklemte bil på vej gennem Tyskland og Holland: Screw Me Like a Bulldog ...

Montarbo Trio
Så er tonen bare lagt!

Montarbo Trio er en kompakt sangforstærker, der giver dig masser af muligheder for at få enhver tone ud af livet.

Montarbo Trio har 3 kanaler, 6 indgange, høj/lav ohm Gain, effekt send og return, bass, mellem og diskant tonekontrol. Omskiftere for rumklang, kanal vol., master vol. og master rumklangs vol. Udgangseffekt 50W sinus.

Montarbo Trio kan du få for den velklingende pris af **5.500,-**

MUSIK-KÆDEN

MUSIK-KÆDEN medlemmer:

- Jylland: Otto's Musik Hobro. Tlf. 08 - 52 42 12
- Thy Musikcenter Thisted. Tlf. 07 - 92 00 77
- Musikgården Horsens. Tlf. 05 - 61 20 66
- Musikhuset Grindsted. Tlf. 05 - 32 22 61
- Bramminge Musikhandel Bramminge. Tlf. 05 - 17 21 00
- Langes Musik Esbjerg. Tlf. 05 - 13 33 44
- Sound Shop Viuf. Tlf. 05 - 56 13 12

- Sonderborg Musikhandel Sonderborg. Tlf. 04 - 42 89 89
- H. B. Musik Fredensborg. Tlf. 05 - 93 25 51

- Fyn, Sjælland og Lolland-Falster:

- Vasegardens Musik Odense. Tlf. 09 - 15 78 18
- Agren Musik Svendborg. Tlf. 09 - 21 05 05
- Musikhuset Vordingborg. Tlf. 03 - 77 08 37
- Scan-X Musik Hvidovre. Tlf. 01 - 75 25 10
- Lyra Musikhus Soborg. Tlf. 01 - 69 06 69

- Svend Oves Musikhus Frederikssund. Tlf. 02 - 31 36 37

- A. J. Musik Tølløse. Tlf. 03 - 48 62 22
- KW Musik Jyllinge. Tlf. 02 - 38 97 98
- KW Musik København K. Tlf. 01 - 13 23 23
- Josik ApS. Solrød Strand. Tlf. 03 - 14 22 14
- Musikcentret Nakskov. Tlf. 03 - 92 08 53
- Hoiers Musikhandel Nykøbing F. Tlf. 03 - 85 01 99

- Grønland: Grønlands Musikforsyning Godthåb. Tlf. 009 - 29 92 2595

SUPER UDSALG

STARTER MAND. d. 4 nov. KL 11

FORTRINSVIS VARER DER ER UDPAKKET OG BRUGT TIL DEMONSTRATION. ELLERS SOM NYE OG MED 1 ÅRS GAR.

ALLE PRISER GÆLDER OGSÅ FOR AFBETALING SOM KAN ETABLERES OVER HELE LANDET.

V. KONTANT EKSTRA MINUS 5 %

DER TAGES IKKE BYTTEVARER UNDER UDSALGET

		NORMPRIS	NU	
SIEL Opera 6 m. kasse	B	19.400	9.200	PAKKE TILBUD BEST. DELVIST AF NYT & DEMO
-" Opera 6 Expander	d	11.850	8.500	
-" DK80 "dobbeltsynth"	d	9.950	7.950	Tilbud 1
-" Expandere DK80	d	5.990	4.700	FOSTEX X15 opt.
KORG DW 6000	d	10.500	9.975	MN 15 mixer m. kompressor
-" Remote keyboard	d	4.995	4.500	Taske
DDM-110/220 rytmebox	d	2.600	2.490	Bog om studio teknik
LAMDA keyboard	B	11.000	1.990	Cutec CDM3 mikrofon
Roland lo6 juno	n	10.500	9.450	Ialt normalt 9.150
---- SH-101/MGS-1	n	4.960	2.995	Tilbud 5.995
---- MSQ-100 Sequenser	n	6.750	3.950	
---- JX8P	d	17.300	15.900	Tilbud 2
---- Dr. Rytm.	B	1.930	1.575	A8LRH 8 spors maskine 31.885
---- Ekko RE-201	B	6.900	2.900	MTR 12-8-2 mixer 11.950
Casio MT 800	d	5.995	4.800	+ enten. :
---- CZ101 m. carthridge	d	7.800	5.850	1 stk vesta rumklang
Viscount OP-6 to man. org.	n	15.130	12.890	El. 1 stk Cutec 1531
m. leslie eff.,click etc	n	10.217	7.995	2 x 15/31 bånd equal.
Cutec MX1610 16 kan. mix.	n	14.234	9.500	(værdi 4.990,-)
---- Mx1642, 4 subgr.	n	4.450	3.560	Alle ledninger 560
---- Diskoteks mixer	n	1.775	1.597	3 Cutec miks a 1480 4.440
---- GE2010 2 x 10 equa.	n	4.950	3.950	3 Cutec miks a 595 1.785
TFE1531 2 x 15/ 1 x 31 Eq	n	2.950	2.950	1 stk Static 12u alurack 2.000
AE400 Ekko/rumkl. Rack	n	4.400	3.900	Ialt normalt 57.610
2 x 90 W forst.	n	13.950	11.850	Tilbud 39.977
FOSTEX 250 4 spors opt.	d	27.225	18.900	
---- A8 standard	B	31.885	23.600	Tilbud 3
---- A8LRH	n	27.225	25.300	Som tilbud 2, men med den ny
---- 80	d	5.346	4.975	Fostex 80 maskine istedet for
---- Stereo rumklang	d	4.700	3.950	A8lrh.
---- Stereo kompressor	B	3.895	3.500	I dette tilbud kan vælges Fostex
---- Stereo delay	d	3.900	3.300	egen mixer "450" i stedet for
VESTA FIRE RV3 rumklang	d	4.950	3.990	MTR, om ønskes, Der gives så en
---- RV1 stereo rumklang	d	5.995	4.950	Cutec CDM3 mikrofon med for pris-
---- RV2	d	3.900	3.100	differenten.
---- DIG411 1024 msec ek.	d	28.800	14.220	Pris normalt 52.910
MAPE 24 kan mixer	B	3.900	1.700	Tilbud 39.950
FAL 4 kanals mix/forst.	B	19.450	9.950	
MTR 2 x 660 w studioforst	n	11.950	11.950	Tilbud 4
Ny 12-8-2 mixer	n	5.400	4.990	1stk Fostex 250 4 spors studio 13.950
Squier P bas	d	6.450	3.800	1 stk Vesta RV3 rum 3.950
Aria Pro 2 800	B	11.900	9.300	1 stk Cutec CDM 6 mikrofon 1.480
Denne super gitar forst.	n	5.750	2.990	1 stk Cutec 2 x 10 bånd equal 1.775
Laney 40 rev git. forst	B	1.895	1.895	Div ledninger etc. 560
Starmaker 800 30 w. git.f.n	n	2.100	2.100	Ialt 21.715
---- 800 50 w git. forst.n	n	7.245	6.500	Tilbud 15.851
Marchall ICM 800 Git f.	d	9.300	5.900	
Lab L-2 100 w basanlæg	B	8.900	7.995	TILBUD 5
Condor trommesæt-proff	d	7.800	6.995	1 stk SIEL DK80 dobbelt synth 9.950
----	d			1 stk SIEL DK80 Expander 5.990
				1 stk ram box el. pedal 500
				Ialt 16.440
				Tilbud 12.300

Bestem-selv-konto

En enkel kontoform, hvor De betaler et fast beløb hver måned og hvor De kan få kredit op til 48 måneder.

De er ikke »låst fast« til at skulle betale et bestemt beløb hver måned, blot et minimum.

De bestemmer selv hver måned størrelsen på det beløb, De ønsker at betale Finax, det skal blot være mindst det beløb, der er angivet i nedenstående tabel.

Renten på Bestem-selv-kontoen er i øjeblikket 2,23% pr. måned. (Årlig nominel rente på 26,76%).

Bestem Selv Konto				Konto grænse
Mindste betaling til Finax	Antal mdr.	Vælg et antal mdr. - betaling pr. md.		
		25 md.	15 md.	
200	6	-	-	1.000
200	12	-	-	2.000
200	19	-	240	3.000
200	27	210	315	4.000
220	32	260	395	5.000
270	32	315	475	6.000
310	32	370	550	7.000
360	32	420	630	8.000
400	32	470	710	9.000
400	37	525	790	10.000
400	44	580	870	11.000
410	48	630	950	12.000
440	49	680	1.030	13.000
480	48	735	1.110	14.000
510	49	790	1.190	15.000

High Tech Music

Vestergade 4, 8700 Horsens
Tlf. (05) 61 25 11

Nena og de 15 røde kedeldragter

Gaffa følger i hælene på Rytmisk Musikforenings scenemandskab. Håndlangere som forhindrer rockshow'et i at gå i stå.

af Jørn T. Andresen

Indgang

Jeg vågner med et spjæt og ved straks, den er gal. Det er alt for lyst! Jeg har sovet over mig. Mandskabet fra Rytmus og min fotograf er for længst kørt. Satans! Stor forvirring, mens de sidste rester af en drøm fortøner sig.

I stedet trænger virkeligheden sig ubønhørligt på. Gaffa. Nena. Herning. Skrive artikel om mandskabet foran, under og bag scenen. Godt det ikke er mig, som står med ansvaret for opbygning af scene og anlæg. I aften ville Nena komme til at optræde direkte på det bare bræddegulv med transportable transistorforstærkere som eneste mulighed for lyd.

1

Arbejdsdagen - inklusive transport frem og tilbage - varer fra seks morgen til tre-fire stykker den følgende nat. 20 timer. Og så på en fredelig lørdag. Det er ikke for almindelige mennesker.

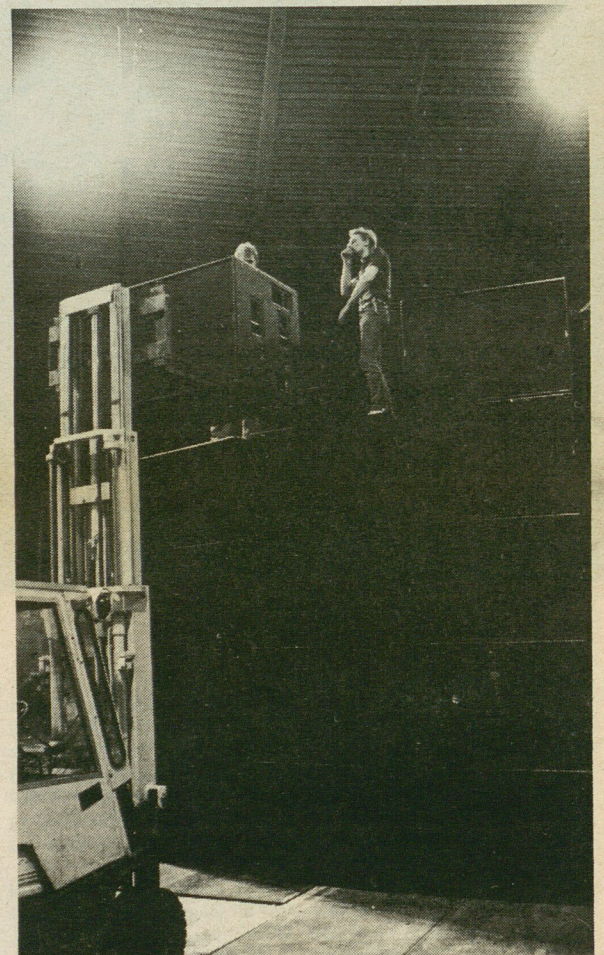
Men sådan er betingelserne for de røde kedeldragter, som rockpublikummet i Århus kender fra utallige større arrangementer, og resten af byen har set i aktivitet under karnevallet. Det er Rytmus' røde hær af arbejdsmyrer.

Arbejdsopgaverne er forskellige: opsætning af scener, opstilling af anlæg. Bære, slæbe, puffe, skubbe og løfte forstærkere, højtaltlere, spots, stativer, rør. Kravle i lysmaster. Montere og skrue sammen. Vagtopgaver under koncerterne. Og nedpiling af hele skidtet den modsatte vej: ned i kasser og ud i de ventende lastbiler. Dvs. alt det praktiske slid uden hvilket et moderne rockshow var lige så utænkeligt som Snehvide uden de syv dværge.

2

De røde har en grundstamme på omkring ti erfarne folk og suppleres op efter behov. Men naturligvis også efter hvem der har tid, for de røde tager af deres fritid, når de er på job. De fleste har fast arbejde, som skal passes.

De røde kedeldragter har en historie, som går tilbage til omkring 1980. I forbindelse med OOA, VS og DKP-festiva-

De små mennesker, den store teknik.

foto: Jan Jul

lerne begyndte Rytmus at kunne slå mønt af sine koncerterfaringer. Man udlejede simpelthen erfaringer og ekspertise i form af de røde kedeldragter. Så var den praktiske side af sagen lagt i sikre hænder. Og rockshowet kunne begynde på festivalerne.

3

Uden for Herning-hallen står to velvoksne trailere med lys, bagtæppe, forhæng og scenepodier. Og yderligere to lastbiler med anlæg, højtaltlere og mixerpulter.

Det er Nena's forudsætninger. Hvor mange tons ved ingen. Men ti tons alene kommer til at hænge mellem lysmasterne, fordelt på 700 lamper.

Tredive mand følger med tourener rundt, anført af en tourmanager. Hovedparten er tyske roadies og lyd- og lysfolk, men tre »riggere«, dvs. lysmontører, der bevæger sig frygtløst rundt i otte meters

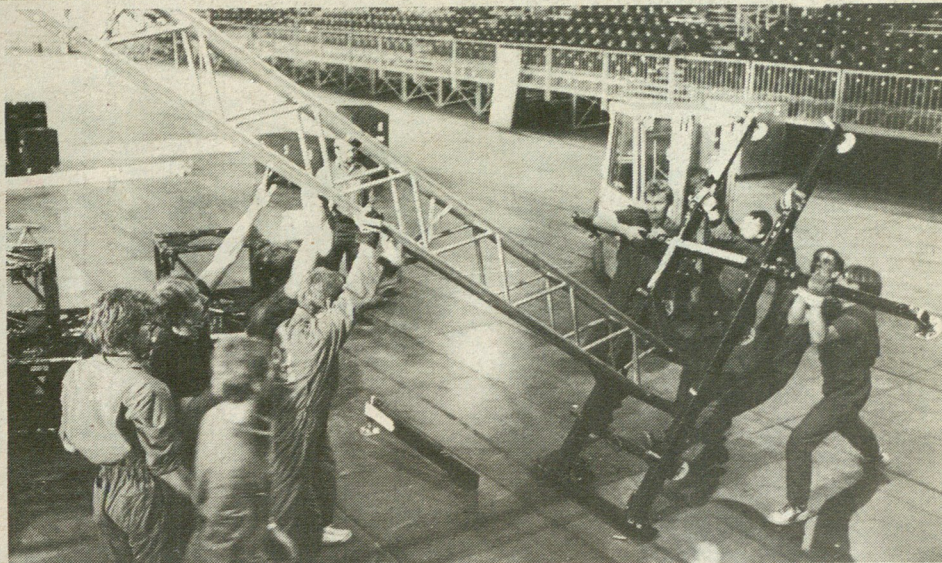
højde, er engelske.

Læg hertil femten røde kedeldragter fra Århus, hvis opgave det er at være håndlangere og udføre det arbejde, de blir sat til. Og en elektriker, en altmuligmand og en truckfører fra Herning-hallen. Og en produktionschef og en security-boss fra det arrangerende Dansk Koncert Bureau. Og nogen som sørger for mad.

Hele apparatet er i sving, og alt fungerer tilsyneladende gnidningsløst. Men det er også 28. gang, det hele pakkes ud og stilles op. Kun de røde er ny her, men de har til gengæld rutinen fra tidligere jobs.

Klokken 17.30 står det hele som et *fait accompli*, som om det altid havde været sådan, og ikke var resultatet af et gigantisk byggesæt, stykket sammen af en summende myretue af mennesker.

Lidt senere tager Nena scenen i besiddelse. Det er tid til lydprøve. Hun gider næsten ikke. Sidder med ryggen til og læser i et ugeblad. Griber

Otte meter lysmast rejses.

Jan Jul

De røde kedeldragter tager fra.

Jan Jul

mekanisk efter mikrofonen, når det er hendes tur.

Det mægtige apparat. Den store teknik. De syvhundrede lamper. Det lille band.

20 timers slid. 2 timer show. 50 menneskers forberedelse. 8 på scenen. Showet kan begynde.

4

– Dette show er for stort i forhold til antallet af solgte billetter. Men hvem kunne vide det på forhånd?

Andreas. Det tyske crew.

– Nu gik det så godt for Nena på tournéen sidste år, derfor skal det med vold og

magt være større. Vanvittigt. Men folk vil jo have noget at se på.

Carsten. Rød kedeldragt.

– Nena's tourné er en af de største produktioner i Danmark hidtil, men de vil blive større endnu. Folk vil have det stort og flot, så det ligner tv-produktionerne og de video's, som de ser. Det betyder igen, at musik ikke kan laves uden slæberne og lyd- og lysfolkene, det vi kalder et crew. De er simpelt hen nødvendige for at få rock'n'roll op at stå idag. Hvis de vil, kan et crew stoppe musikken. De har magten til det.

Erling. Security-boss fra Dansk Koncert Bureau.

– Jeg er meget tilfreds med det arbejde, som det rødklædte mandskab leverer. Det er sjældent, at vi oplever, at hjælperne tænker selv, men det gør de her. Siger man noget til dem én gang, har de fattet, hvad det drejer sig om. Og så havde de mod til at arbejde i de otte meter høje lysmaster. Det er mange bange for.

Dragon. Engelsk medlem af Nena's crew.

– Vi knokler i hvert fald ikke for pengenes skyld, det er snarere af entusiasme, og

fordi der for det meste er en virkelig god stemning, mens vi arbejder. I sig selv er det spændende at være en del af hele arrangementet.

Nr. 50. Rød kedeldragt.

5

Aftensmad. Lækker servering. Det eneste tidspunkt med fred og ro, før koncerten går igang, og publikum strømmer til. Og før det hele skal pilles ned igen i omvendt rækkefølge.

Snakken går.

Kommer ind på koncerten med Echo and The Bunnymen i Stakladen i foråret. Det var et band og en forrygende koncert. De klarede sig med et par små lastbiler og så lidt grej, at de røde kedeldragter hver især snuppede en forstærker under armen, og så var det overstået. Echo and The Bunnymen var nærmest rørt over, at de ikke selv skulle slæbe.

Jo.

Der nikkes bekræftende.

Det kan de røde kedeldragter li'.

Ikke fordi de er dovne, men fordi musikken er det, det drejer sig om.

6

Én efter én rejser de sig fra bordet, lidt stivbenede ovenpå pausen. De har allerede været igang i 12 timer.

Show'et må fortsætte. Det er det, de er her for.

på banen igen

Erik Thygesen på eventyr i biffen.
Anders Lange på jagt efter en rock-politik i TV-byen.
Da Lille-Klaus fik taget sin mødom.
Keld Ravn giver Mimi en skideballe.
Rambo's vej til Det hvide Hus.

Alt det plus mere til i Levende Billeder's kendte stil og kvalitet.

E-MU SYSTEMS PPG
OBERHEIM BIT 99 MIRAGE
OSCAR STEINBERG AMEK
SHURE APPLIED MICRO
TAC BEL DRAWMER

–og alt andet indenfor Keyboards,
Sampling, Musik computer grej,
Studio grej, PA grej og som
specialitet: "Pakkøløsninger"

New Musik
Klostergade 68
8000 Århus C Tlf. (06) 19 05 18

AIB musik
Klostergade 68
8000 Århus C Tlf. (06) 19 87 33

Lis Sørensen

– en tvilling er på vej

Hun er med på Afrika-pladen – 2 endda! Hun er osse kendt fra andre kor-projekter med bl.a. Gnags og Sebastian. Desuden har hun udgivet »Himlen ned på jorden«, og er nu igen aktuell med den 2. solo-LP, der kort og godt hedder »Lis Sørensen«.

»Jeg har gjort et stort stykke arbejde for at finde kernen i hvert nummer på denne plade – finde frem til nummerets farve, og så holde fast i en idé. Så har jeg bagefter nuanceret nummeret med guitar, synthesizer og kor.«

Ordene er Lis Sørensen og er præcise for den måde, den nye LP opleves i forhold til den forrige. Et fast greb om arrangementerne og en mere kontant satsning på gode omkvæd.

»Tvillingen kan li at omgås mennesker, men deler kun sine dybeste følelser med sin trofaste og konstante følgesvend – sit andet jeg.«
(Linda Goodman: Stjernetegn)

Pladen kan opleves to-delt. Der er de numre, der løfter sig op på luftige fraseringer og lette arrangementer som f.eks. »Tvilling på jagt«, »Lyn-gen er lilla« og »Tæt på Ækvator« – sange der peger bagud til den forrige plade, specielt hvad angår syngestil. Men der er osse mere fremadrettede numre – »Det blå hotel«, »Jalousi« og »Jægeren« – hvor bunden i arrangementet har større tyngde, og hvor overskueligheden i numrene virker mere klar. Specielt fint er et nummer som »Indtil dig igen«, der er en lettere underdrejet ballade, skrevet af Lars Muhl med tekst af Steffen Brandt. Et veldrejet hit og en rigtig sjæler, der nok skal vinde gehør i radioerne i løbet af efteråret og vinteren.

Modet

Lis Sørensen's nye LP hedder »Lis Sørensen« og antyder måske, at hun denne gang har haft mere mod til at udkomme med sig selv.

– Denne plade peger mere fremad end »Himlen ned på jorden«. Dengang var der så mange ting at kæmpe sig igennem. Jeg skulle overskue 7-8 år – konservatorieuddannelse, Shit & Chanel, Anne Linnet Band, Sebastian m.v. Jeg skulle gøre mig fri af denne udvikling uden at

forkaste de gode oplevelser, jeg har haft med dette arbejde. Den nye plade er mere ren, fordi den kun har været 2 år undervejs og derfor ikke haft så mange opgør indbygget, konstaterer Lis.

– På »Himlen ned på jorden« brugte jeg mest min stemme som instrument. Jeg havde simpelthen brug for at prøve mig selv af på den måde. Sådan har jeg det ikke nu. Nu synger jeg sangene uden for mange vokale svinkeærinder. Det bevirker, at sangene står stærkere og mere markante og er lettere at synge med på, tilføjer Lis.

Osse teksterne bevidner om større personlig sikkerhed. Sidst GAFFA snakkede med Lis, var hendes holdning dén, at hun ikke ville udgive ret mange af sine egne tekster, fordi hun var bange for at virke for personlig. Men på dette punkt har Lis ændret signaler.

– Det mener jeg ikke nu. Men det stod klart fra starten af dette pladeprojekt, at jeg ville inddrage andres materiale osse. For mig er det meget spændende at fortolke andres ting – man kommer til at prioritere teksterne på en anden måde. Både Michael Falch og Steffen Brandts tekster fra pladen er meget poetiske – de er velstrukturerede og rimer. Sådan rigtige sangtekster! Sådan har jeg det ikke med mine egne ting. Det er mere talesprog, skrevet som man kunne ha sagt det uden for en sang.

Tvilling

Lis Sørensen som kor-sanger, Lis Sørensen som solist. Lis Sørensen som fræk tøs på scenen, Lis Sørensen som sød tøs på scenen. Lis Sørensen som ligefrem og ugenert, Lis Sørensen som indadvendt og kryptisk. – Hvad er det for en kunstner, der i den grad formår at fremtræde i så forskellige gestalter? – Måske gir hun selv et svar i en af de centrale tekster på pladen, »Tvilling på jagt«.

– Tvilling? Ja, selvfølgelig. Det kan der vist ikke være tvivl om efter denne plade. Det har jeg jo afsløret. Tvillingen er et

Tvilling på jagt

*Her og nu
og alle vegne
Tænker i Øst
lever i Nord
vælger i Vest*

*Jeg hvirvler afsted
i hastige glimt*

*Min mund sir ja
min mund sir nej
Lader som om
jeg er ligeglad*

*Når du er her
Hvis nu jeg ku bestemme mig
Hvis nu jeg ku bestemme mig*

*Himlen er sort
Himlen er blå
Altid på vagt
Aldrig i ro
Tvilling på jagt*

*Jeg suger dig ind
jeg støder dig bort*

*Min mund sir ja
Min mund sir nej
Lader som om
jeg er ligeglad
Når du er her
Hvis jeg nu ku bestemme mig
Hvis jeg nu ku bestemme mig*

lufttegn – lettere flagrende og ikke sådan lige at holde fast. Og sangen handler om at ha det svært ved at beslutte sig, om vægelsind, men ikke mindst om at acceptere, at det er sådan, og det må man lære at leve med. Det er selvfølgelig lidt latterligt, at man skal ha det sådan, og jeg er til enhver tid parat til at grine af det. Men

»Enhver form for rutine kan få en typisk tvilling til at føle sig som fugl i et bur. De hader monotoni og gentagelser.«
(Linda Goodman: Stjernetegn)

o.k. – sådan er det nu engang. Men jeg må på den anden side osse være påvirket af et jordtegn, fordi jeg egentlig føler, der er meget, jeg gerne selv vil bestemme.

Som tvilling kunne man forestille sig, at det kunne være svært for Lis Sørensen at bestemme sig til retningen på ambitionerne. Men der er i hvert fald en hel del ting, Lis Sørensen ikke vil.

– Jeg vil ikke ha en én-dimensionel karriere. Jeg gider ikke spille den samme musik hele tiden – jeg gider ikke være alene om at lave plade hele tiden. Fordi jeg vælger at være solist på nogle plader, betyder det ikke, at mine ambitioner udelukkende går i den retning. I virkeligheden er jeg et typisk gruppe-menneske ... Jeg ved godt, hvad jeg vil i min karriere, men jeg ved næsten endnu mere om, hvad jeg ikke vil.

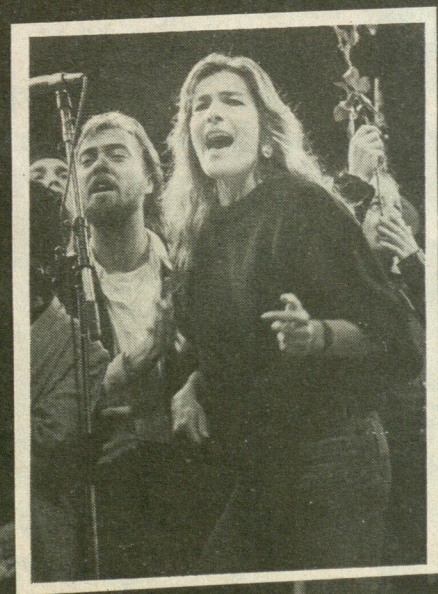
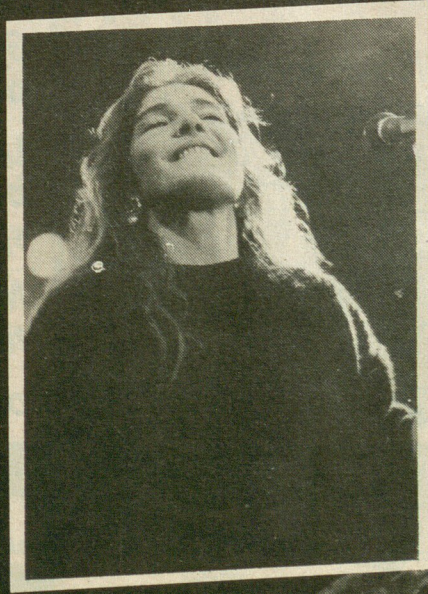
Lis Sørensen fremtræder på denne plade mere moden,

overvejnet og målrettet. Osse hendes pressebillede antyder en større personlig rodfæstethed.

– For 2-3 år siden vidste jeg egentlig ikke, hvor jeg ville hen med min karriere. Når man begynder at producere en solo-LP, blir ens personlighed styrket utrolig meget. Man støder ind i egne grænser og i omverdens opfattelse af ens grænser. Og man mærker helt basalt, hvilken drift der er i én til at ville aflevere et ordentligt produkt. – Men det kræver mod – og det har jeg fået med denne plade. Jeg er blevet mere ligeglad med, hvad anmelderne siger. Selvfølgelig er det rart med gode anmeldelser, og at folk køber pladen, men inderst inde ved jeg, det er en go plade – så på den måde er jeg lidt urørlig, og det føles rart. Måske har det osse med alder at gøre, fortsætter Lis. Jeg er nu 30 år, og det er vel et skelsår i den forstand, at det er nu, man går og kaster den ballast, man har fået under opvæksten, over bord og finder mere ind til sig selv. Og nu vi snakkede om astrologi for – det med de 30 år som skelsår er jo osse tanker, der hænger sammen med reinkarnation. Her hedder det, at de første 30 år af ens liv skal man bruge til at kaste de forrige liv af sig, og det er først nu, det begynder at vende – det er nu, ens eget liv begynder. Og på en eller anden besynderlig måde kan jeg mærke det.

Fremtid

– Jeg er igang med en masse spændende opgaver. Bl.a. skriver jeg på musikken til en ny musical på Bellevue Teatret. Den skal opføres til februar, så det er jeg travlt beskæftiget med. Jeg er inde i en meget kreativ fase for øjeblikket, hvor jeg skriver mange sange og arbejder hårdt herhjemme. Det blir nok osse til en ny LP til næste år. Men til gengæld tror jeg ikke, der blir en turné ud af det i denne omgang. Jeg er blevet lidt træt af livet på landevejen efter 10 år, slutter Lis Sørensen af – en tvilling på vej – i hvert fald ind i '86.

Lis Sørensen

Rita i Rom

Interview

daglige rutiner.

WC Fields siger til et barn: »Go out in the traffic and play«. Rita bærer sin sidste nye forårsmodel »Shaped to be raped«.

Det er mandag aften i festugen. Cabaret'en spiller to forestillinger på Husets Musikteater. Der er fuldt hus. Langt flest kvinder til første forestilling og langt flest mænd til anden forestilling.

Sådan var det osse i går, siger Rita Ga' vist om ... – resten fortøner sig i indadvendte overvejelser.

Scenetæppet er en slags modernistisk skitse af et romersk bad, ikke særlig vellykket efter min mening. Der er lys i lampen af glasblomster, og sceneopstillingen røber i øvrigt, at vi får at gøre med en klaverspiller, en bassist, en sanger og en trommeslager.

Så kommer Rita ind. Hun er den stilfulde aristokrat, hun er den forførende luder, hun er vampen og den lidt dumme husmor. Med faconsyet dragt, stumpende kjole og netstrømper, velsiddende jakkesæt og Daells Varehus acryl-look.

Fra Nibe til Rom

Historien om Rita starter i 83 på et sommerkursus i drama og musik på en højskole. Tinne Svane, Inger, Dehlholm, Charlotte Rørdam og Ulla Koppel lagde deres talenter sammen og besluttede at føde Rita. Det blev til forestillingen »Rita i Nibe«, som de har turneret med indtil foråret 85. Begyndende helt i det små og

halvprivate for efterhånden at avancere til offentlige spillesteder og haller, TV og radio. »Rita i Nibe« blev en temmelig kendt, elsket og hadet person i det lille land.

»De fire jordslåede skår fra »Rita i Nibe« er lagt i Rom, således, at den nye cabaretforestilling bestående af rappe bemærkninger, evigyldige sandheder, sportsresultater, frække dialoger, festlige samtaler, tilsat garvet gungrende rockmusik samt et lån fra den italienske operaverden, nu er serveringsklar. Så ta billetten til »Rita i Rom««, hedder det i gruppens pressemeddelelse. Jeg tar billetten.

Sammensat og mangfoldigt

De fire typer er det bærende element i forestillingen. Publikum bliver hurtigt fortrolig med Rita, hendes væremåde og hendes meninger om mænd, samfund og magtstrukturer. Replikskifter, monologer og sange veksler i et kvikt tempo. Selvhøjtideligheden glimrer ved sit totale fravær, her langes ud efter alt og alle, måske mest efter Rita selv.

For Rita er nemlig osse sine egne modsætninger. Den stilfulde og regelbundne røber det lidenskabelige, luderer den uskyldige lillepige, der pludselig langer en giftig bemærkning ud, vampen er den anarkistiske amazone, der hjælper de andre på gled, og husmoderen stiller overraskende præcise spørgsmål, der røber stor indsigt og viden om magt og mennesker. De

bryder rollerne i nogle hurtige glimt, og vi får færten af sammensatheden – eller mangfoldigheden.

Gi manden plads

»Mænd skal have mere plads, fordi de har to hoveder. Vi kvinder har trængt os for meget på, derfor har de taget det store rum i besiddelse: Ja glem ikke manden i rummet / han sidder og forsøger det skind / så gi' ham et kys på hans snude / og kæl for hans mandige sind / ... Ja, se hvordan alt på ham vokser / kun rummet blir hurtigt for småt / han okser til cellerne kokser / og han mener det hele så godt / – synger Rita kælet og forførende henimod slutningen. Jeg sidder lidt og spekulerer efter tæppefald, mon Rita i Rom er special kvindehumor?

Næppe, mænd og kvinder griner lige højt, når Rita stikker en bemærkning ud som: »Jamen det er VIGTIGT at se godt ud, for mænd ser bedre, end de tænker!«

»Man er vant til at se og høre, at en mand er plat, men man er ikke vant til, at kvinder er platte eller vulgære. Det virker måske både mere overskridende og provokerende«, siger Charlotte i omklædningsrummet mellem de to forestillinger. De fire Rita'er sidder på rad og række foran spejlet og giver sminken et frisk pust for anden forestilling. Tinne puster under den megen skumgummi og puderne og brokker sig over, at hun ikke kan komme ud at tisse før om to timer.

»Det er ikke mænd som køn, vi er ude på at angribe eller udlevere«, fortæller Ulla, »det er mænd, der besidder magten. Overordnet er det jo mænd, der styrer verden, og det synes vi ikke, de gør så godt. De har tiltusket sig magten i hele verden, og de er ikke meget for at afgive den. Men vi hugger jo osse til de kvinder – som Tootsie f.eks. – der bliver akkurat ligesom mændene, når de selv får magt.«

»Men det handler osse om de forskellige kvindetyper og deres forhold til magt«, siger Charlotte.

»Ulla har magten i stykket, hun har gennemskuet magtstrukturerne, og hun tør bryde ind. Tinne får al sympati, fordi hun ikke har magt. Folk sympatiserer selvfølgelig med den lille, og det er fint. Inger har ikke magt, fordi hun hele tiden klynger sig til magten, hun kommer i virkeligheden til at afsløre den uden selv at få mere magt af den grund. Jeg er ligeglad med magten, jeg vil bare gerne ha en fyr, der har magt. Jeg kan intet stille op selv, verden går hen over hovedet på mig. Stykket handler så osse om, hvordan de fire indbyrdes håndterer dette status- og magtspil.«

Det er både mænd og kvinder, der bliver ofre for Ritas grovkornede, platte og vulgære bemærkninger. At domme efter latteren i salen og de små lune glimt i øjet efter forestillingen er vi mange, der fint kan snuppe Ritas humor.

Rita i Rom er et enten – eller. Enten hopper du med på det gale, gennemironiske og saftige show, eller osse synes du, det er inderligt åndssvagt – og måske provokerende?

Rita-humor ka minde mig lidt om WC Fields og Marx Brothers. Hurtige og overraskende skift blandet godt op med det platte og totalt forudsigelige. Og en leg med ord, vendinger og

Hvad elsker du mest... blommer i Madeira eller Rita i Rom?
Elsker Rita dyt i bamsen?
Er Rita en heks – eller bare kritisk

Af Ellen Enggård fotograf: Jan Jul

UNG MODE

Kun hos os kan du få præcis det stof og den farve du ønsker...

Idea Skum er stedet hvor du kan se det nyeste og hotteste indenfor ung møblering. Borde – reoler – spejlkombinationer – stole – sofaer/sovesofaer i et væld af farvemuligheder, bl.a. det nye GRAFITTI-dessin

TWINS SOVESOFA
Hjørnemodul fra 698,-
Støttebøjler pr. stk. kr. 50,-

Idea Skum, Kolding
Sct. Nicolaj Plads 2
Tlf. 05 - 52 09 90

Idea Skum, Vejle
Vissingsgade 2
Tlf. 05 - 82 34 31

Idea Skum, Ålborg
Cravensgade 12
Tlf. 08 - 12 34 71

Jydsk Skumgummi
Magasin, Århus
Jægergaardsgade 77
Tlf. 06 - 12 74 04

Nyheder

Spejlvægge
Spejlpiedestaler

Utraditionelle
bordplader i
spejl og glas

Magasinbord
til Twins

osv. osv.

Jens/Stig kalder

Stig Kreutzfeldt og Jens Rugsted – pop'ens grand old men

Interview

Rugsted/Kreutzfeldt var indbegrebet af dansk popmusik i slutningen af 70'erne og begyndelsen af 80'erne. Efter 3 års pause dukker d'herre op med et nyt udspil, der ganske vist er tilpasset 80'ernes nye lyd, men osse grankendeligt er Rugsted/Kreutzfeldt.

Af Henrik Adler

Pludselig var de væk. Midt i fan-hysteri, haltturnèer og det vilde liv døde de sidste toner ud i den populære duo: Rugsted/Kreutzfeldt. Pops scenens danske skohorn ind i 80'erne.

– Der skete en forfærdelig masse på én gang, siger Stig Kreutzfeldt. Vi havde arbejdet behårdt og nervøst på den 3. LP, og der var en masse forventninger til os, som vi ganske enkelt havde svært ved at leve op til. Og med LP'en blev vi udskreget til »Døgnfluer« på forsiden af Politiken. Efter 25 år i branchen! Det var et hårdt slag, som tog modet fra os. Så måtte vi aflyse en koncertturnè, og alt faldt pludselig sammen om ørerne på os!

– Men vi gik lisså stille fra hinanden, supplerer Jens Rugsted. Ikke noget med at smække med dørene eller sådan noget. Vi bevarede vores venskab, men vi havde ikke lyst til at arbejde videre som Rugsted/Kreutzfeldt. Vi gik så igang med hvert vores soloprojekt – mest fordi samarbejdet os imellem havde lagt nogle grænser for, hvad vi hver især kunne få udgivet. For mit vedkommende var det sjovt og spændende, men osse utrolig hårdt, fordi man ikke får den samme kritik af det, man laver. På et solo-projekt synes alle, det man laver, er fint, så man savner en makker til konstruktiv kritik.

– Det har været noget helt andet denne gang, siger Stig. Det har været roligt og afslappet, og efter de 3 år uden for scenen sammen har vi heller ikke skulle kæmpe med overskruede forventninger. Tværtimod har vi kunnet

arbejde stille og roligt i over et år, bl.a. fordi der ikke har været ret mange, der har vidst, at vi var igang. Og det har været en lettelse.

– Ja, denne gang har det været Jens/Stig og ikke Rugsted/Kreutzfeldt, og det har været behagelig afslappet, siger Jens.

Forræderi

»Jorden kalder« hedder pladen. Og den rækker langt nok frem, hvis man er indforstået med Rugsted/Kreutzfeldts måde at skrue musikken sammen på. Fundamentalt set er de to's bedste kort, at de simpelthen kan skrive virkelige rammende melodier, der naturligt svinger mellem a- og b-stykker. Og på denne måde er der en masse at glæde sig over på pladen. Der er et væld af gode sange, især »Et smil fra dig til mig«, – der simpelthen er hittet, »Ta med«, »Tokyo« »Time for Time«.

Flotte numre, hvor sangen mejsler sig ind i ens bevidsthed. Flot gået!

Men der foregår en kamp på denne plade mellem stærke melodier og overpumpede arrangementer. Og desværre vinder arrangementerne langt de fleste gange. Og det fantastisk synd, for den fantasi, der ligger i den melodiske side af pladen, bliver ikke fulgt op af en tilsvarende arrangementsmæssig. Vi får den samme pumpende bund, de letflydende stemmer med de samme korstemmer. Og tempoet holder sig inden for et nøje afstukket medium-tempo. Kort sagt er pladen stempet med Rugsted/Kreutzfeldt i en sådan grad, at pladen som helhed blir for kedelig. Den store undtagelse er bestemt »Et smil fra dig til mig«, fordi man har turdet gå ned i tempo – overhovedet har turde lave et temposkift, og fordi man

har gjort arrangementet gennemsigtigt, og fordi man har ladet melodien komme til sin ret ved at begrænse keyboard'ets rolle til at levere effektive stemmer. Og hermed mener jeg vel egentlig osse, at det, der er i vejen med »Jorden Kalder«, er, at Rugsted/Kreutzfeldt forråder deres bedste kort: de gode melodier, ved at kvæle dem med alt for store arrangementer, og alt for fed lyd. Melodierne kan spilles på akustisk guitar med frelseregreb, så hvorfor så dygne melodierne til med uvedkommende synthesizer-sovs.

Ambitioner

Rugsted/Kreutzfeldt har planlagt en tur i november-december. Denne gang skal det imidlertid ikke være i haller med 20 km til publikum, men

en turnè med tætte sammenhænge. Osse bandet, der ved redaktionens slutning endnu ikke var bestemt, skal være enkel, ikke noget med korpiger osv. ... kun Rugsted og Kreutzfeldt med 3 andre musikere. Man kunne i denne forbindelse være nysgerrig på, hvilke ambitioner, der ligger bag pladeudgivelsen?

– Jeg synes, at det må være målet, at musikken spiller, siger Jens. Det med ambitioner er vel først noget, du tænker på, efter at pladen er indspillet. Når du sidder i studiet, er det arbejdet, der tæller og det, der opsluger dig. Bagefter kan man så tænke på, hvad det hele bliver til. Men der er altid brug for en go' sang. Det er helt universelt.

– Nu læste jeg anmeldelsen af vores plade på færgen

herover. I Politiken. Og den var ikke go. Det ærgrer mig, for jeg synes ikke, at det er rigtigt, dèt der står. Jeg må indrømme, at det flipper jeg lidt ud over, og det siger vel et eller andet om mine ambitioner. Jeg vil gerne ha gode anmeldelser – både på pladen og på vores turnè. En slags kunstnerisk anerkendelse. Så er der selvfølgelig osse en anden og mere kontant ambition, som

handler om at kunne leve af vores arbejde.

Jorden kalder – osse på Jens Rugsted og Stig Kreutzfeldt, der skal på landevejen på en længere turnè. Om pladen med dens mange gode melodier osse kalder på publikum, bliver interessant at se, når holdet drager ud på turnè i november og december.

PER HOINESS

ARTIST MANAGEMENT - CONCERT PROMOTION & PUBLISHING
KOMPAGNISTRÆDE 23 1208 KBH. K. TLF.: 01 - 11 60 61

NEWS

TØSE
DRENGENE

Halberg Larsen

Roxano

De 5

Yo Yo

ANDREAS
VOLLENWEIDER
& FRIENDS

ENTRANCE

JANNE
SCHAFFER
BAND

J.P. West &
The Offbeats

LEI MOE BAND

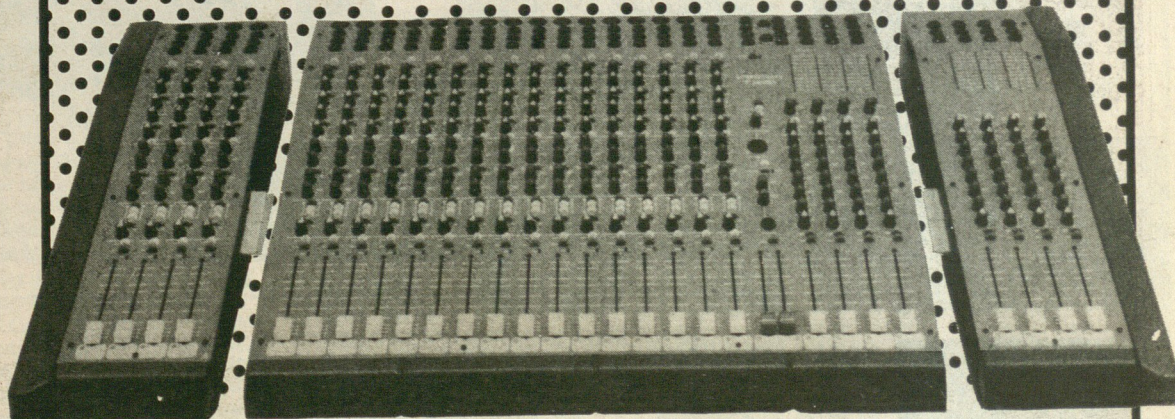
KENNETH
KNUDSEN

DIREKTE BOOKING: 01-11 60 61

SOUNDTRACS™

T SERIES

– mixeren der vokser med ambitionerne.

Studie- og PA-pult med mulighed for udvidelse op til 32-8-2 uden ekstra strømfor-syning.

Leveres i grundudgave med 16 indgangs-kanaler, 4 subgrupper og 2 master.

Balancerede mic. indgange, lineindgang, headroom + 30 dbm, 3 bånd equalizer med sweep på mellemtonen, 4 Aux. sendere pr. enhed, 48 V phantom indbygget.

Inject og direkte out på hver enkelt ind-gangskanal. 100 mm faders.

KVALITET DU HAR RÅD TIL.

Ring til os på 02-18 76 17 og få en snak om mulighederne.

KINOVOX

Rigtige mænd

spidder tiden

foto: Jan Jul

Af Poul
Martin
Bonde

Interview

MELLEMLIG sortbroget malkekæveg og grønne marker ligger Puk Recording på adressen Kærby Mark. Et topmoderne studie, overalt skabt af gedigent materiale, lige fra de robuste trævægge til den digitale 32-spors båndoptager

af mærket Mitsubishi, der arbejder for pengene i et rum tæt på studie og kontrolrum. På en af de mange rumklangsmaskiner, der lyser i kontrolrummet, sidder en lap papir: *Touch this and you'll really be dead. PS. And I mean*

it. Sedlen er signeret Greg.

Greg er identisk med denne sessions producer, Greg Walsh. Englænder i sidst tyverne og med et producer-ry skabt i samarbejde med teknorockerne Heaven 17 og souldronningen Tina Turner –

blandt mange andre.

For Greg Walsh har mødet med dansk rock været en ubetinget positiv oplevelse. Den rent musikalske standard er høj, faktisk meget højere end han kender den fra England, hvor en hvilken som

Greg Walsh

helst musiker kan programmere en avanceret synthesizer eller rytmemaskine, men kun de færreste kan spille et instrument. Greg Walsh finder også materialet i orden hos den gruppe, han nu arbejder med, og havde han ikke set muligheden for noget internationalt i gruppen, havde han næppe siddet ubarberet og iført korte bukser, en sensommerdag i Danmark med udsigt til køer og marker, langt fra alfarvej.

Greg Walsh kan en del mere end musik til husbehov og får danske producere til at ligne amatører, blot ved sin nærværende måde at arbejde på, sit enorme overblik, sin afslappede charme – og sin sans for disciplin – han har også været den milde diktator, der kan få et orkester til at arbejde lige en tand ekstra end egentlig muligt. Og så har han jo humor, manden – et forråd af rockanekdoter, der gang på gang har fået musikerne til at bryde sammen og har fået den internationale rockverden til at blive lidt mindre. Alt sammen elementer i et resultat, der er blevet (og det siger jeg uden bluse!) kunst.

Kunst, der på én gang provokerer og kæler for lytteren. Kunst, der skriger på dialog om både verden og de vidunderlige mænd. Kunst, der råber på vrøvl og ballade og et mere overdådigt liv. Kunst, der tager stilling og ikke gider kede sig i middelmådighedens samvær.

Og det positive resultat er netop skabt i et frugtbart samarbejde mellem en producer, der ikke bare har skullet trykke sig selv af, men istedet er gået ind i gruppens univers og dér har søgt at tydeliggøre og forstærke de ideer, der allerede lå i gruppens materiale.

At Greg Walsh så også kender sit studie og dets finurlige muligheder til bunds, er en helt anden historie, som kan høres på Maxi-udgaven af »Rigtige mænd.«

RESULTATET er for længst på gaden, når dette skrives, og den begejstrede modtagelse af produktet har endnu ikke lagt sig. TV 2 har faktisk gjort

det igen, og »Rigtige Mænd ...« droner ud af højtalerne fra de mondæne diskoteker til de mere ydmyge pigeværelser.

Det er længe siden, der er udgivet en så velopløst LP i det forsigtige Danmark. Ligegyldighedens og kedsomhedens univers på kun 7 bogstaver, der efterhånden kun magter at stave til fodbold: *Hr. og fru Danmark/Her er dit liv/Det er døden/Og den mest moderne form for tidsfordriv – Vi har det så dejligt/dårligt/ke-*

Jeg tror ikke vi behøver at lede længe efter
nødvendigheden i den musik vi går og laver.
Steffen Brandt – okt. 85

Vi Er Verden

Vi har læst det i avisen
Vi har hørt det lidt for tit
Nogen har det faktisk ligeså
slemt
Som dem, der har det skidt
Vi er verden, det er os, vi
synger om

Samle ind og syng sange
Plante træer – af og til
Det er vores hjælp til selvhjælp
Brød og skuespil
Vi er verden, det er os, vi
synger om

Vi får det lige i synet
Børn der sulter halvt ihjel
I farver er det næsten værre
End at være der selv
Vi er verden, det er os, vi
synger om

Vi har ingenting at miste
Vi har intet håb at gi
Vi har alt for meget af alting
Ikke noget at ha det i
Vi er verden, det er os, som I
kæmper
Sulter og slås for

Vi har ingenting at miste
Vi har intet håb at gi
Vi har alt for meget af alting
Ikke noget at ha det i
Vi er verden, det er os, som I
kæmper
Sulter og slås for
Det er os, der har brug for jer

La dem være, la dem sulte
La dem føre krig i fred
De kan allerhøjest ramme
Vores Samvittighed
Vi er verden, det er os, vi
synger om

Vi går tur med hunden
Vi kan ikke gøre noget
Vi kan slukke lidt for krigen
Indtil den er overstået
Vi er verden, det os, vi synger
om

Vi føler ingen smerte
Vi føler intet had
Det er elendighed for alvor
At være ligeglad
Vi er verden, det er os, som I
kæmper
Sulter og slås for
Det er os, der har brug for jer

Steffen Brandt:

»Vi Er Verden« er lavet på baggrund af den diskussion, der er kommet af den seneste tids megen Afrika-snak. Jeg må indrømme, at jeg de seneste år ikke har haft Afrika som andet end dårlig samvittighed. For nogle år siden snakkede man meget om u-lande og u-landspolitik, men det ligesom ikke så moderne mere. Lige pludselig kommer så den her Afrika-ting indover, som gør, at man endnu engang tager stilling til det, der sker.

På baggrund af diskussioner, jeg har haft med en masse mennesker, om hvad man burde gøre, om hvorvidt det hjalp, om støtteplader osv. – valgte jeg et udgangspunkt, der ikke så meget handler om

Afrika, som om vores vestlige kulturs forfald, hvor vi i konsekvensen når frem til et standpunkt, der hedder, at vi trænger til en ny krig. Det er ret uhyggeligt og noget af det, jeg forsøger at fange ind i sangen: Det kan godt være, de sulter dernede, men jeg tror, de er moralsk stærkere, de har nogen ting, de tror på, de har noget at kæmpe for, de har en mening med livet – nogle helt basale krav til en tilværelse – hvor vi andre herhjemme er fuldstændig rådløse og mangler enhver form for fundament i tilværelsen. Vi svæver rundt og prøver at holde os selv gående, uden at ha nogen ideer med det, uden at ha noget at tro på, noget at kæmpe for – der er kun ens egen personlige moral tilbage at støtte sig til.«

deligt ... (skriv selv videre).

MIDT i grønjakkerne tidsalder tager topgruppen til genmæle og spidder såvel racisme som dansk dobbeltmoral i »September '85« – der ikke var en rigtig TV 2 sang, hvis den ikke også indeholdt hug til den, der afleverede teksten: *S-tog/Tæv i luften/Kigger ned/Næsten lidt for meget/Virkelighed.*

Midt i støttepladernes succes er der også tid til eftertanke i »Vi Er Verden« – ... samle ind og syng sange/Plante træer af og til/Det er vores hjælp til selvhjælp/Brød og skuespil.

Jo, Vi er verden og har efterhånden, trods støtteplader og indsamlinger, kun et skuldertræk af ligegyldighed til overs for den verden, vi også er en del af, på godt og ondt.

Kærligheden har altid været en væsentlig del af TV 2's univers – og kan det ikke gøres enklere, end gruppen allerede gjorde det på Beat: (Alt hvad jeg ved er kærlighed) så er kærligheden som emne

stadig ikke udtømt for Steffen Brandt, der følsomt og smukt skriver: *Vi elskede et kort sekund/Og alting var/Som alting skulle være/Så brændte kærligheden/Op i middelalderens atmosfære.*

OG SÅ er der selvfølgelig de »Rigtige Mænd« – dobbeltheden i den bløde mand er out og ind med business-class typen, med kreditcard, potens og dokumentmappe i orden, på den ene side – og på den anden side ønsket om et mere virkeligt liv, der også har overskud til spænding og erotik midt i den kedsommelige hverdag *Elsk mig, elsk mig/Ta mig som jeg tror, jeg er.*

Det er stærkt gjort, netop som TV 2 havde markeret sig som de optimale poppere i Danmark, at lave en plade der giver fanden i fortid og fremtid og istedet kådt og legesygt bruger los af musikalsk inspiration fra soul til rock'n'roll, så både venstre og højre dele af såvel hjerne som underliv får sit.

Det er helt i tidens ånd at

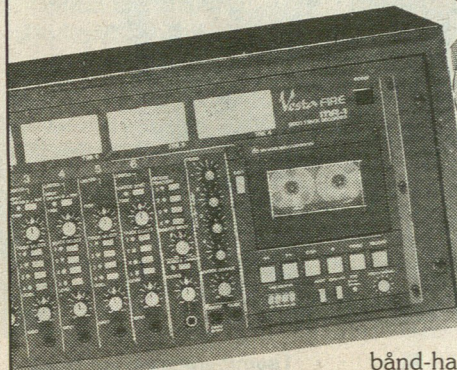
lade guitaren tale som andet og mere end undskyldning for den lækre indpakning – og det kunne altså lade sig gøre for Hans Erik Lerchenfeldt at lade sit instrument tale endnu stærkere end før. den usvigelige bund er som sædvanlig i sikre hænder hos G. Olesen og Sven Gaul – og Steffen Brandt som sanger, er altså også indignation og blod, såvel som understatement og ræv bag sit eget øre.

DE RIGTIGE MÆND har vel i virkeligheden kun én morale, der både er til at tage og føle på, og til at bruge til noget: *Uret tikker, hjertet banker/Hele verden fra forstanden/Gør dog noget Løb for livet/Brug dog tiden Elsk hinanden ...* – Og så siger de første rygter om TV 2 Live '85, at gruppen trykker den af endnu bedre, endnu vildere og endnu varmere end sidst, de sled på de danske landeveje. Take it Århus – i Ridehuset 28. november. Take it København – i Saga 23. november.

Jeg tror ikke, at der var noget TV2 idag, hvis vi ikke havde mulighed for at spille numrene live.
G. Olesen – okt. 85

SEKS SKARPE PLETSKUD FRA Vesta FIRE

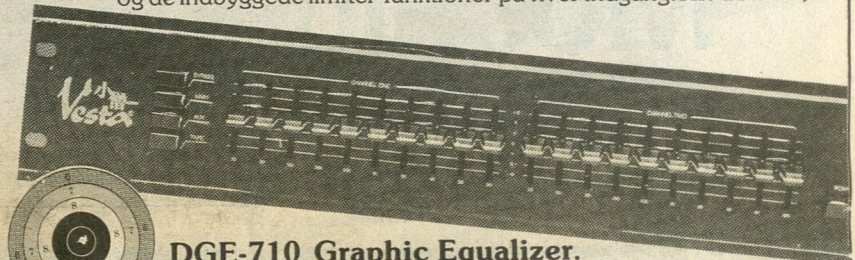
– træfsikker japansk topkvalitet!

MR-1 Multi-track recorder.

Med masser af muligheder. Seks indgange gi'r dig gode kort på hånden. Mix seks input direkte ind på fire spor. Dub. Mix fire spor ned til stereo. Udnyt den dobbelte bånd-hastighed. Brug din dbx støj-reducering

og de indbyggede limiter-funktioner på hver indgang. **Kr. 13.995,-**

DGE-710 Graphic Equalizer.

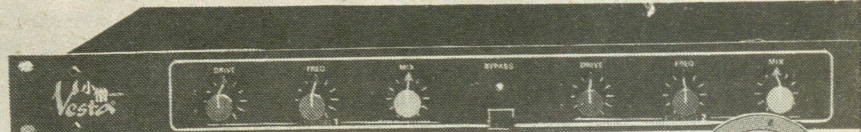
10 bånd i rendyrket Vesta-kvalitet! Control range på +/- 12 dB. En forvrængning så lav som 0,05%

Kr. 2.995,-

DIG-420 sampler/delay.

Digitalt delay på 1 sekund. Sample-hukommelse på 1 sekund. I samme enhed. Tilslut sample-funktionen et eksternt keyboard, og du har udvidet DIG-420's mange effekt-muligheder med en pitch-styring over tre oktaver.

Kr. 5.995,-

DEX-810 Driving Enhancer.

Gi'r dig en helt utrolig og virkningsfuld »live«-sound i stereo. Uden at loudness'en ryger fløjten, vel at mærke. Den skal simpelthen høres. Og bruges! **Kr. 3.995,-**

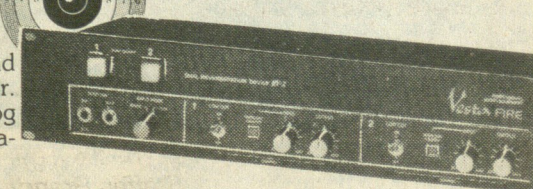
DIG-411 Digital delay.

1.024 ms. delaytid med en hel flok effekt-muligheder: Slap back ekko. Flaging. Chorus. Long delay. Velegnet til vokal, guitar, keyboard og P.A. **Kr. 3.995,-**

Få din lokale musikhandel til at prøve-skyde Vesta Fire for dig. Og hør selv ...

RV-2 Reverb Decive.

En garanteret ren reverb-sound takket være indbygget limiter. Fuld professionelt studie- og P.A.-rumklang med mange faciliteter. **Kr. 5.995,-**

Interview

Foto: Mogens Eskildsen

Det kom der efterhånden en meget morsom introduktion ud af, der udviklede sig, efterhånden som jeg fik respons fra publikum.«

Eksperimenterende eller traditionel gruppe

Kommer instrumentalnumrene ikke let til at lyde som Planxty med den besætning?
»Jeg har faktisk aldrig kendt Planxty, så jeg ved det ikke! Nok godt det samme, for ellers var jeg måske blevet benøvet over at skulle spille sammen med Andy og Donal.«

Har I selv skrevet materialet eller måske tænkt på at gøre det?

»Hans Theessink havde en af sine egne sange med, Andrew og jeg havde lavet et nummer til Mosaic, der var skræddersyet til gruppen, men det blev desværre afvist.«
Hvorfor?

»Det ved jeg ikke. Vi prøvede det ikke engang! Det var nok min største skuffelse, fordi jeg mente, at vi hver især skulle bidrage med vores egen baggrund, og jeg synger primært nutidige ting. Men det skulle åbenbart helst være traditionelt, selvom jeg havde håbet at kunne bidrage med noget mere »up to date«.
Så Mosaic er fortrinsvis en traditionel gruppe?

»Ja, jeg syntes, det kunne have været lidt mere spændende med et blandet repertoire – det rent traditionelle bliver nemt lidt støvet.«

Hvordan har modtagelsen været?
»Helt utrolig! Folk har især været glade for Mártas ungarske og bulgarske ting, og jeg syntes også selv, at det var noget af det mest spændende ved gruppen.«

Fremtiden

Hvad skal der ske med Mosaic fremover. Skal I spille sammen igen?

»Vi har ikke rigtigt lagt planer for fremtiden. Der var tale om en forårsturné til USA, men om det bliver til noget, ved jeg endnu ikke. Der har også været tale om en turné til Irland. Hans og Márta er derovre for tiden, så jeg vil skyde på, de får snakket nogle ting igennem. Men turen gik godt rent musikalsk – folk var nærmest lidt for benøvede over gruppen. Økonomisk har det dog været lidt sværere at få det til at hænge sammen. Vi har fået gode penge, især på festivaljobs, men vi har jo også brugt en del på flybilletter.«
Så Mosaic kan faktisk kun eksistere som en turné- og festivalgruppe?

»Faktisk kun som en festivalgruppe, ellers kan økonomien ikke hænge sammen med syv mennesker i gruppen.«

Så man kan forvente, at I vil gentage eksperimentet?

»Det vil være helt oplagt at gøre det, hvis bare det kan holde økonomisk. Godt nok skal vi ikke tjene på det, men vi skal heller ikke ligefrem miste penge på det.«

Ville det ikke være oplagt med en pladeindspilning?

»Jo, vi har snakket om det, og folk har osse spurgt, men det er igen økonomien, der spiller ind. Folkemusikrådet er en minoritet. Men det kan da komme på tale, hvis vi fortsætter til næste sommer.«

Mosaic

– et gennembrud for århusianske Lissa

Af Eva Johansen

I sommerens løb har Lissa turneret Europa tyndt med folkemusikgruppen Mosaic, der allerede inden den første optræden havde vakt store forventninger på internationalt plan. Intet under. Mosaic består af prominente musikere: Andy Irvine (bouzouki og vokal), Donal Lunny (synthesizer,

bouzouki og Godhrum) og Declan Masterson (irsk sækkepibe) fra de irske grupper Planxty og Moving Hearts, Hans Theessink (guitar og dobro) fra Holland, Márta Sebestyén (fløjter og slagtøj) fra Ungarn og Lissa (bas) som det skandinaviske indslag.

Hvem fik oprindeligt ideen til at danne »supergruppen«?

»Jeg tror, det var Andy Irvine's idé. Andy og Hans Theessink kender hinanden og havde snakket om ideen i et par år. Hans foreslog mig, fordi jeg havde været med på hans seneste plade. Ideen opstod oprindeligt i Wien sidste år, hvor vi spillede på festivalen sammen med Andy Irvine og Dougie MacLean. I virkeligheden blev jeg »lyttet af«. Hans ville have, at Andy skulle høre mig, men det vidste jeg heldigvis intet om! Om Dougie kom ind i billedet for eller efter mig, ved jeg ikke. Så kom Márta Sebestyén til. Hun havde også spillet på festivalen, så på den måde startede det!

Ideen var vel at lave en slags inter-europæisk folkemusikfusion?

»Ja, for de har jo alle turneret meget. Især har Andy spillet meget i østlandene og er meget inspireret af musikken der. På turneerne mødte de mange musikere, og deraf

kom ideen til at danne et band, der kunne smelte de forskellige typer musik sammen.«

Dougie MacLean var oprindeligt med som violinist i gruppen. Hvorfor er han ikke med længere?

»Vi øvede hos ham i Skotland i januar, og allerede da, var han lidt hektisk, fordi han havde skidetravlt. Han skulle til USA med Tannahill Weavers og på solotur til Australien. Desuden har han familie at tage hensyn til, så efter et par måneder sprang han fra.«

En sund mosaki

På nuværende tidspunkt har I tre prominente irske musikere med. Bliver det ikke for irsk domineret?

»Jo, men primært fordi de naturligt dominerer som instrumentalister. Det er jo kun Andy, der synger. Donal Lunny var blevet foreslået tidligere, fordi vi manglede én, der kunne arrangere. Og da Dougie gik ud, manglede vi et soloinstrument. Donal Lunny foreslog Declan Masterson, der spiller irsk sækkepibe. Så sækkepipen er soloinstrument nu i stedet for violinen.«

Hvordan klarer I sprogforvirringen? Synger I hver især sange fra jeres respektive lande?

»Ja, men Hans synger på engelsk, så det er kun Márta og mig, der synger »udenlandsk«.«

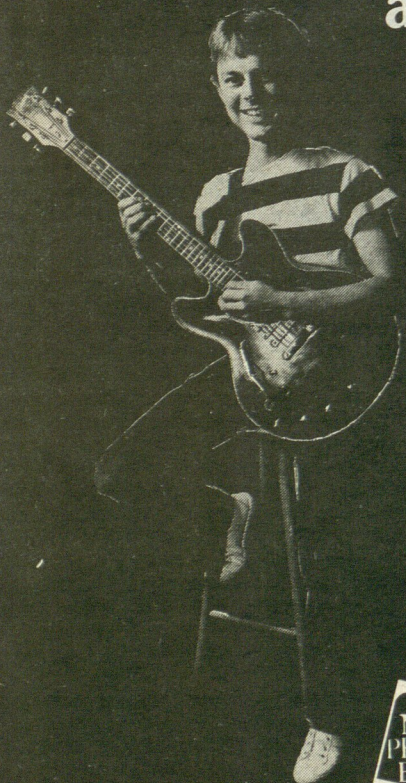
Hvad har du selv bidraget med?

»Jeg havde på fornemmelser, at det ville blive en meget traditionel gruppe, så jeg spurgte Erling Hansen (formand for Folkemusiksammenlutningen), om han kunne finde en dansk sang med god melodi, lidt rytmisk, og ikke for kedelig. Helst med et omkvæd, der var let at synges med på. Han fandt så seks sange frem, hvoraf jeg valgte »Liden Kirsten«.«

Hvad handler den om?

»Liden Kirsten spørger sin mor, om hun må ride til borgerstuen og danse, men hendes mor siger nej, og omkvædet er tro mig på mit ord, du kommer vist ej mø ud af dansen. Det skulle de andre synges med på.

Jeg spiller på Martin-strengene, fordi de passer til al slags musik *)

Uffe-Steen Jensen,
Jazz- og funk-guitarist:

»Martin er en god og tidløs kvalitets-streng. Den er robust - og så passer den til al slags musik.«

Når man hedder Uffe-Steen Jensen skal strengene passe til Kamæleor og Carnival Band. Og til Holger Lauman og hans Calypsoband. Også til Cascadura og forskellige studie-jobs for TV, radio og teater.

A Chorus Line på Aarhus Teater, for eksempel.

Det kan Martin.

MARTIN STRINGS
A Commitment to quality

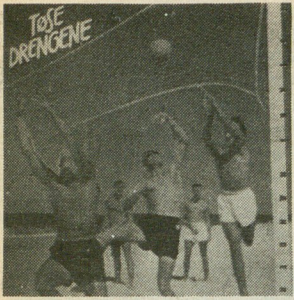

24 TRACK STUDIO

Pladeindspilning
Demooptagelse
Redigering
(01) 16 43 23

ELSAUND

VIGERSLEWEJ 295
DK-2500 VALBY

**Tøsedrengene
I Sikre Hænder
Mercury 826393**

Ved Gud Tøsedrengene har været i sikre hænder denne gang. Man kunne godt ha' ønsket, at hånden havde rystet bare en lille smule under indspilningen. Alt er forudsigeligt Tøsedrengene fra første til sidste rille.

O.K. Man kan ikke kritisere Tøsedrengene for at være Tøsedrengene. Og inden for det musikalske koncept, bandet står for, er der osse virkelige perler på denne plade. Faktisk er det melodiske materiale ikke så lidt bedre end den forrige. »Tiden er klog«. Nummeret »Himmel og Hjerte« er så absolut en favorit, fordi melodi og tekst hænger fint sammen, og teksten er så hjerteskrærende enkel og ligetil. Osse et nummer som »Længes efter mere« har denne veldrejede melodifornemmelse, som er kendetegnende for Tøsedrengene. Generelt kan man osse sige, at vokalerne blir strukket godt ud på pladen, og især Maria Bramsen viser kolossale fremskridt med sin stemme – måske på nær »Toget«, hvor fraseringen af teksten halter gevaldigt.

Man skal ikke frasige sig musik, man kan synge med på – og når man faktisk gør det – uforvarende – må man gribe i egen barm og finde ud af, hvad der tæller. Og Tøsedrengene tæller selvfølgelig.

Blot synes jeg, at Tøsedrengenes musik er så genkendelig og forudsigelig, at den appel, der engang var i bandet, efterhånden fortoner sig.

Fra at være en funny fusion mellem ska og rock er gruppens musik blevet til en skarpt skåret skabelon, der ikke gir noget nyt fra sig – det musikalske koncept er simpelthen for snævert.

**Klaus KJELLERUP
Hey-O-Hey
Medlp 6214**

Klaus KJELLERUP er tidligere Tøsedreng – nu på egen boldgade. Det har han på denne 2. LP fået en hel del ud af. Friheden fra Tøsedrengenes musikalske korsét gir luft og ny energi til både gode hooks og fine grooves. Specielt synes jeg godt om »De lyse dage«, der i hvert fald giver

Plader

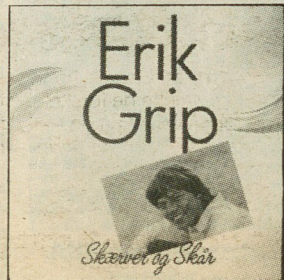
mig minder tilbage til gamle beatles-dage med transistorradioen ved strandkanten. Osse titelnummeret er lige i øjet med et utåleligt banalt og rammende omkvæd.

»Der er altid plads til en god sang«, siger Jens Rugsted, og det passer glimrende til denne plade med gode melodier i den bløde mellemvare. Og så er der »Aldrig plads til en guitar«, som en af pladens numre hedder, og jeg synes, det er på sin plads at fremhæve det fine guitararbejde, der ligger på pladen.

»Hey-O-Hey bringer intet nyt til overfladen og – ret skal være ret – temmelig kliché-præget. Samtidig er den overbevisende banal i dette ords positive betydning.

Hey-O-Hey er Klaus Kellers håndtryk til fremtiden.

h.-a.

**Erik Grip
Skærver og Skår
Exlibris EXL 30036**

Lad det være sagt med det samme: Jeg har aldrig været Erik Grip fan. Hans materialevalg og især hans frasering har været hovedanstødsstenene. Med udgivelsen af denne LP må selv den mest hårdnakkede modstander dog bide i støvet. Erik Grip har simpelthen udgivet årets plade efter min mening. Der er ikke én eneste forbier blandt de elleve numre, Finn Olafssons produktion er klokkeklart perfekt, og de medvirkende musikere er bare cremen af danske kunstnere: Anders Roland på udsøgt violin og guitar, Finn Olafsson på ikke mindre udsøgt el-guitar og akustisk ditto, Bent Lundgaard og Thor Backhausen på keyboards og synthesizers, Bo Liengård på bas og Gert Smedegård på trommer. Derudover medvirker Ole Fick, Jens Jepsen, Jesper Thorup og ingen ringere end Jytte Pillon!

Erik Grip har næsten udelukkende koncentreret sig om nordiske sangskrivere (Ulf Lundell, Tennander, Løvetofte og Fjord) og har ydermere sat melodi til et par Morten Nielsen tekster. Outsideren er hans egen fordanskning af Phil Coulter's »The Town I Loved So Well«, som han er sluppet fint fra. Musikalsk set er kompositionerne sublime, instrumenteringen til hver enkel sang får den pågældende tekst til at fremstå i det rette regi.

Det er svært at vælge favoritter fra pladen – man finder nye hver gang, alt efter hvilket humør man er i. Fremhæves skal dog især Toftlunds

fordanskning af Lundells »Elskovens Hunde«, det er dynamisk poesil, »Vi Sender Dansemusik Om Natten« med tekst af Morten Nielsen – Lundgaards melodi, der er raffineret jazzinspiret, understreger subtilt den stemning af undergang og forfald, som teksten rummer. Af klare Grip-hits er der indtil flere: Titelsangen med »svajefløjt« af Erik, »Spring« af Løvetofte, der har fuld rockinstrumentering og lyder lidt som et Ry Cooder nummer, og endelig »Gult Græs Mod Solen« af Morten Nielsen med musik af Erik Grip.

Ovennævnte numre er efter anmelderens beskedne mening for gode til søndag efter søndag at blive kørt gennem giro 413's pølsemaskine – så måske er pladen for kvalitetspræget til at blive den helt store sællert, men jeg håber sandelig, jeg tager fejl!

Eva

**Kalashnikov
Subversion
Hub Arne 6**

Pick up'en er rystet, højttalerne danser rundt på gulvet, mens misilerne suser om ørerne på mig. Kalashnikovs debut-LP er kommet. Sjældent er der lagt så meget energi i riller på en dansk plade som på LP'en *Subversion*, som er ude på Hud Records.

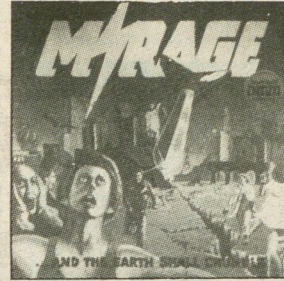
Kalashnikovs pladedebute-rede sidste år med singlen »Schlüters kabinet«, som sikkert vakte forargelse i visse folketingskredse, men gav gruppen berømmelse blandt hardcore publikummet. Med debut-LP'en ser det ud til, at Kalashnikov nu vil et skridt videre, der er dog stadig lidt »pogo«-rytmer tilbage, men der er mange nye spændende ting. Med numre som »Øjne«, »Skinnende Stål« og titelnummeret »Subversion« bringer gruppen dansk rock et skridt længere med frem og samtidig sig selv ud af hardcore kværnen.

Charlotte Bagge, gruppens vokale front, er ikke noget stort talent, men en stil for sig. Men hvorfor man så traditionelt har valgt at sætte sangerindens billede på forsiden af coveret, forstår jeg ikke – mit bud på gruppens idol er trommeslageren. Carsten West er Kalashnikovs utømmelige energikilde, man bliver helt forpustet af at lytte til hans intense og afvekslende trommespil, og sammen med bassisten Peter Andreasen scorer rytmesektionen 5 stjerner. Ib Jørgensens guitar-spil er både stramt og opkvikkende, enkelte steder kan man dog trække tydelige paralleller til Dead Kennedys.

Gruppens intensive musik og stærke tekstbudskaber er desværre en sjældenhed blandt danske pladeudgivelser, så man kan jo kun håbe, at

Kalashnikov bliver ved med at sparke. Jeg ka' ik' stå stille, jeg vil ik' stå stille.

RAB

**Mirage
...And the Earth
Shall Crumble
Skylight MLP 8502**

Hårdtslående 5-mands ensemble med både sukker og groft rugbrød i rillerne, og som har overvintret på de guldne rocksletter i Randers, deler nu for anden gang deres musik med verdens pladedallerkener.

Mirage er Heavy Rock, men uden at pladen priser sataniske og slagterhusagtige tilbøjeligheder, som det synes

at være genrens foretrukne idealer, når det bliver for tomt med læder og motorcykler. Den røde tråd er tvundet af tanker om religion, døderiget og de almægtige kræfter, der strides i denne korridor til Helvede. Coveret illustrerer i sin detaljerigdom, hvordan jorden vil smuldre væk under os, hvis disse magter bryder løs. Men hvorfor pokker er Elvis med???

Mirage spiller bedre end sidst, de lod høre fra sig. Musikken har mere nerve, den er mere melodisk, og de forsøger sig med rimelige vokal-harmonier. Pladen er produktet af en større udvikling, som gruppen har gennemgået siden pladedebuten sidste år – kunstnerisk som kompositorisk.

De er stadig ordinære i deres spil, men med en højere grad af personlig indlevelse, som gør, at sangenes atmosfære, grundlag og hele udtryk understreges bedre. Deens fraseringer minder glimtvis om Robin Zanders (Cheap Trick), og på slutnummeret »Punisher« lyder han, specielt i A-stykket, som Brian Conolly (Sweet) gjorde omkring 1976.

Pladen bærer ikke præg af at være bygget omkring fiffige effekter, og live kan musikken sagtens fungere uden hjælp fra visuelle kraftanstrengelser.

lehmkuhl

All you need...
 - et professionelt lydstudie,
 du kan tage med dig overalt!

Porta One Mini studio

Nu kan du få fuldt udbytte af alle de gode indfald, alle de fine detaljer, alle de "store" øjeblikke.

Tascam Porta One er verdens mindste, professionelle 4-kanals lydstudie. Med en kvalitet og med faciliteter, der gør mange større optagere til skamme. Og med den yderligere fordel, at Tascam Porta One også kan arbejde på batterier.

Nogle af Tascam ministudiets mange fine egenskaber omfatter:

- Trinløs regulering af hver af de 4 indgange. PAN regulering af signalet i stereolydbilledet. Tonekontrol i alle funktioner. Master-fader. "Ping-Pong" over-spilning til andre spor sammen med ny indspilning: i alt 10 spor i 1. og 2. generation! DBX støjreduktion. Standard båndhastighed.

Gå ind til din forhandler og lad dig overvælde af alle Tascam Porta One's muligheder.

Pris kr. 7.100,- excl. moms.

TASCAM
 TEAC professional division

Leje med forkøbsret.
 Pr. mdr. kr. 345,- min. 6 mdr.
 pr. mdr. kr. 298,- min. 12 mdr.

Prøv den hjemme i 2 dage gratis!
 ring for yderligere oplysninger, få tilsendt katalog gratis.

sendes over hele landet

expert radiohuset
 Frederiksgade 16-18 - 8000 Århus C - Tlf. (06) 13 01 22

Kenn Lending Blues Band
Blues for people
KLBB 85

At opleve Kenn Lending Blues Band »live« og på plade er to vidt forskellige oplevelser.

At foretrække er så absolut den første. Den nerve, det giver at spille musik for et publikum, er vanskelig at overføre til en tør studieoptagelse. Og for Kenn Lending er det heller ikke lykkedes. Alligevel er der kommet en høreværdig plade ud af det.

Kenn Lending er en glimrende bluesguitarist, og med sig har han et band, der forstår at variere lydbilledet, inden for hvad Chicagoblues byder på, når det drejer sig om et lille band.

Ikke mindst keyboardspilleren Kjeld Lauritsen får lejlighed til at vise, hvad en harmonika også kan bruges til.

Gennemgående ville lidt mere smæld i rytmegruppen ikke være af vejen. På pladen medvirker Lending gamle ven Champion Jack Dupree.

Oftest er han reduceret til baggrundsmusiker, og man undres over, at han ikke får lov

til at synge mere, end han gør. Ved siden af denne bluesveteran blegner Kenn Lending sang totalt.

Og så tror jeg i øvrigt, at en koncertoptagelse vil gøre sig bedre.

troels

Sanne Salomonsen
Sanne Salomonsen
Virgin 207444

Det er naturligvis med stor forventning, jeg sætter Sannes nye soloplade på grammofoon. Hun er jo så absolut en af landets bedste sangere og har dannet forbillede for mange. Hvad vil hun selv, uden Sneakers?

Hun vil trykke den af! Hun vil lave gedigen, guitarbaseret rockmusik med kul på. Ikke mindre end tre guitarer er med på samtlige numre, og de hviner og hiver og slider og spiller soli og doubler bassen. Fedt nok, rå rock. Sounden og mixningen understreger trykket. Det er en slags live-sound, og sangstemmen er mixet, så det lyder som om, hun synger fra en scene i en stor hal.

Rytmen er den karakteristiske Sneakers-fornemmelse, det tungt markerede og stoppende, abrupte. Sangfraseringen følger den markerede rytme, teksterne hakkes op og bliver nærmest reciteret eller råbt. Der er ingen, eller så godt som ingen melodier på pladen – en syngemåde, som Sanne osse dyrkede i Sneakers.

Det er det, jeg har imod pladen. Arrangementerne er godt nok flotte, enkle og med sans for »ægte« rock, men efter et par hæsbæsende numre kommer jeg sådan til at savne en melodi. Da ikke mindst fordi jeg før har hørt Sanne synge og fortolke en melodi, som få andre kan gøre det. Et par rockballader og generelt nogle bedre tekster ville have pyntet gevaldigt på denne plade og givet lytteren en chance for at få luften ind imellem.

For meget fuld knald på, uden at jeg egentlig synes, vi kommer nogen vegne.

EE

tion, han har givet hendes musik. I Sverige er han kendt som en dygtig og fremtrædende guitarist, der ud over sine egne soloplader osse medvirker på mange andre musikeres udgivelser.

Hans musik på den nye plade »Tokig« er tung rockmusik med gitaren som centrum i lydbilledet. Den rytmiske fornemmelse kan minde meget om ægtevivens og er måske en inspiration hentet derfra. Et par stille numre dukker op ind imellem og røber en flair for det melodiske og poetiske.

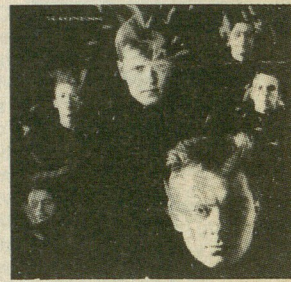
Det er lidt svært at undgå at sammenligne de to plader – ikke mindst fordi mange af musikerne spiller med på dem begge (ud over Salomonsen og Ronander selv, osse guitaristen Henrik Janson, keyboardspilleren Peter Ljung og bassisten Sam Bengtsson).

Pladen virker som helhed mere moden og personlig i sit musikalske sprog, og slet ikke hektisk som Sannes plade.

EE

var en rigtig god og spændende plade. På Romance 1600 virker hun endnu mere sikker på, at hun vil kombinere det funkede diskogrundlag med det mere jazzede og improviserende. Dejlig plade.

EE

Madness
Mad Not Mad
Virgin 207281

Den tvetydige titel *Mad Not Mad* er navnet på den syvende LP, siden Madness startede som uhøjtideligt ska-band i 79. Dengang kunne man godt opfatte dem som en samling spøjse døgnfluer. Men de tider er længst forbi.

Der er som bekendt en mening med galskaben, og den dobbelttydighed er bærende idé bag LP'en »Mad Not Mad«.

Dance with the Mad Man, synger Madness, *over the hill and far away / arm in arm* og antyder, at galskab ikke er noget, man entydigt bør vige tilbage for. Hvem er det, der er gale? spurgte psykologen Ronald D. Laing allerede i tresserne med adresse til de såkaldt normale. Men »Mad Not Mad« er naturligvis ikke et manifest. Det er først og fremmest et sidste opgør med det klovn-image, som har fulgt bandet. Madness vil tages alvorligt.

Og det er der god grund til både tekstmæssigt og musikalsk efter denne udgivelse. En sang som »Yesterday's men« sætter et alvorligt spørgsmålstegn ved den engelske konservatisme. *Yesterday's Men hang to today / To sing in the old fashioned way / It must get better in the long run / Will it get better in the long run? / Will we be here in the long run?*

Der er noget Sgt. Pepper over »Mad Not Mad«. Fantasierigdommen i arrangementerne er ved at sprænge rillerne, der leges konstant med lyde og instrumentering: militærisk lilletrømmesmelld, skæv karruselmusik, maskingeværknitren, fuglekvidder, cello og baglæns lysloop. Lyt blot til titlen »White Heat«, hvor mere end en tanke sendes bagud til Beatles. Og hvad med »A Fool on the Hill«? Var det ikke en slags *Mad Man*?

Idérigdommen er lige ved at være for meget af det gode, men sangenes naivistiske enkelhed holder alligevel sammen på det hele.

»Mad Not Mad« viser på trods af Alvoren, at gamle cirkusheste ikke dør så let. Der er mere end et glimt af revy og komik i skæringerne og L.J. Thomsons sovsede saxofon – Madness' vartegn – brygger videre på cirkusorkestrens sølvklædte traditioner.

Mad Not Mad. Det er spørgsmålet.

jønne t.

PRESS

M Å N E D S B L A D E T

NR. 3
PÅ
GADEN

PRIS
19,75

FRÆKT,
FLOT
OG
FØLSOMT

Fås i kioskerne — eller ring (01) 31 50 64

LEM compact 210 S

Har du lyst til at få yderligere oplysninger om LEM compact-serien, så send kuponen i udfyldt stand til:

ROCK CENTRET
Store Torv 18 - 8000 Århus C
06 - 13 73 33

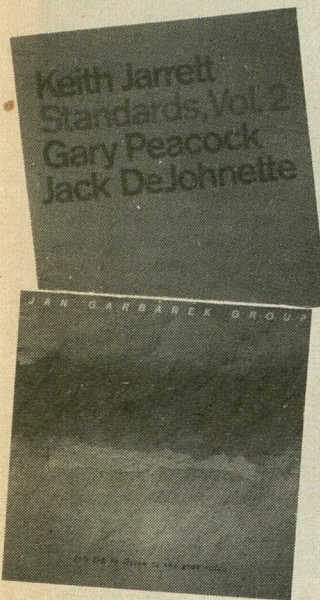
specifications compact 210 S STEREO 10CH - 2x110W

INPUT CHANNEL (n°)	10
Controls	GAIN, BASS, TREBLE, AUX, EFFECT, LEVEL, PAN
Input unbalanced	at JACK min. -50dB (25 mV) max +16dB (4.8V) -1Kz -47Kz
MASTERS	L, R, AUX
Controls	RETURN EFFECT, LEVEL
Outputs	at JACK +4 dB - TAPE IN/OUT at DIN (5 pin)
GRAPHIC-EQUALIZER	stereo ±12dB (63Hz - 250Hz - 1KHz - 4KHz - 16KHz)
VU-METERS	two bar 10 led from -21 dB at +6 dB
ANALOGIC-ECHO	CHORUS - ECHO - DELAY
Effect switch	DELAY (60ms - 340ms) REPEAT TONE (±12dB bass) FOOT SWITCH
Controls	
POWER OUTPUT	110 + 110 Watts (RMS)
4 Ohm	75 + 75 Watts (RMS)
8 Ohm	20Hz - 16KHz - 1dB - 20Hz - 30KHz - 3dB
FREQUENCY RESPONSE	Less than 0.04% at 110W (20Hz - 20KHz)
TOTAL HARMONIC DISTORTION	-70 dB unweighted
HUM AND NOISE	of relé and electronic
PROTECTION	220V AC 50-60 Hz 300 VA
POWER SUPPLY	590 x 190 x 540
DIMENSIONS (W x D x H mm)	Kg 24
WEIGHT	ACCESSORIES
	one power cable

JA TAK

send yderligere information til:

Navn: _____
Adresse: _____
Post-nr.: _____
By: _____

**Keith Jarrett
ECM Records
1294 - 825406-1**

**Jan Garbarek
It's to listen to the
gray voice
ECM Records
1294-825406**

Keith Jarrets status som unik musiker bliver atter bekræftet på det nyeste udspil - »Standards vol. 2«. Indspillet januar 1983 og udgivet for et par måneder siden på ECM Records - selskabet der med sin musikæstetiske forfinethed kræser op for et kræsent publikum.

Keith Jarret spiller forholdsvis ukendte standards - oftest ballader, og sammen med Gary Peacock på bas og trommeslageren Jack DeJohnette, går man med kølig velovervejethed i gang med det foreliggende materiale. Velvalgte akkorder, afbalance-ret og med et udtryk, der leder tankerne hen til Bill Evans og hans virke. Denne nøgternhed, hvormed temaer bliver præsenteret, udvikler sig derhen, hvor det er det uvisse, der styrer musikken. En næsten euforisk tilstand, hvor musikken bare spilles uden tanke for tid og sted. Og dog er denne proces styrbar.

Hvor Jarret tidligere gav sig hen i store improvisatoriske forløb, med næsten flere timers varighed, så begrænser han sig her til mellem 5 og 8 minutters udfoldelser. Behageligt og smagfuldt ledsaget af Peacocks og DeJohnettes yderst gennemsigtige akkompagnement.

En nær ven og mangeårige musikerpartner til Jarret er Jan Garbarek, der på samme pladeselskab har udgivet »It's OK to listen to the gray voice«.

Titlen dækker over citater fra digte af Thomas Tranströmer. Teksterne medfølger ikke, så det er op til én selv, gennem musikken, at sætte sig ind i, hvad oplevelsen for eksempel er i »One day in March I go down to the sea and listen« eller »I'm the knife-thrower's partner«.

Absolut velklang fra Garbareks side, men dræbende. Og megen støtte får han ikke af

guitaristen David Torn, Eberhard Weber, bas, samt trommeslageren og percussionisten Michael Di Pasqua. Der bliver lagt op til nogle højdepunkter, men forløsning opnåes sjældent, grundet manglende initiativ. Musikken holdes på et kontrolleret niveau med Garbareks lidt melankolske saxofonspil i forgrunden. Tid er der oceaner af i denne musik - så meget så man måske har glemt det egentlige mål, inden man er nået halvvejs.

Martsdagen ved strandbredden er åbenbart en dag med skub i naturen. Di Pasquas flygtige, fjerlette trommespil og Torns guitarispil, der ender med at blive regulær rock, løfter dette nummer ud af pladens monotone og lidt dystre stemning.

troels

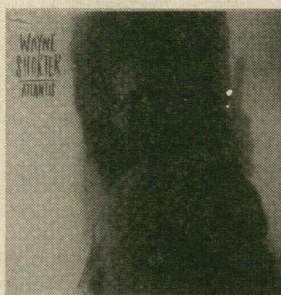
**The Manhattan Transfer
Vocalese
Atlantic Records.
781266**

The Manhattan Transfer har nu aldrig været min kop te. Men af og til er jeg faldet for deres afpudsede og swingende vokalarrangementer af klassiske jazznumre, hvor skiftevis Cheryl Bentyne, Tim Hauser, Alan Paul og Janis Siegel synger originale soli af Gillespie, Miles Davis, Lee Konitz etc.

At det swinger, skyldes ikke mindst fremragende backingmusikere, og når Thad Jones står i spidsen for Count Basie Orchestra, som tilfældet er på et par af pladens 11 numre, så går det derudad.

Men for mit vedkommende er det en plade, der skal nydes i små portioner.

troels

**Wayne Shorter
Atlantis
CBS 26669**

Jeg havde glædet mig til at komme hjem og sætte Wayne Shorters plade Atlantis på pladetallerkenen. Men ak, - glæden var kort.

Strømlinjet funk i tidens populære stil. Glat, overarrangeret så hver en nerve synes

bortamputeret. Dussinmusik i al sin kønsløse intetsigenhed.

Når man tænker på den betydning, Shorter har haft for udviklingen af den elektriske jazz-rock, så er denne plade et skuffende skridt på vej mod en stigende kommerialisering.

Sagde nogen »Kedeligt!« Ja.

troels

**Al Jarreau
Al Jarreau in London
France: WE 381**

Da Al Jarreau i 1975 pladedebuterede med LP'en »We got by«, proklamerede pladeselskabet Warner Bros. - som Al Jarreau stadig indspiller for - at der var tale om en sanger på højde med Billie Holiday og Stevie Wonder. Store ord efter min mening!

Siden da har Al Jarreau udsendt en halv snes LP'er og endvidere modtaget en hel del priser, her bl.a. i 1978 en Grammy fra musikbladet »Downbeat« som den bedste jazzvokalist. Dette forstår jeg heller ikke helt!

Og nu sidder jeg så med hans seneste udspil, en live-LP optaget i London.

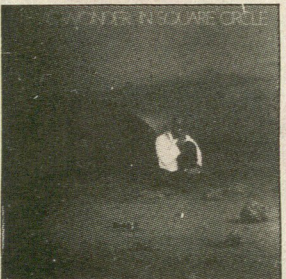
På alle tidligere plader har Al Jarreau benyttet sig af virkelig gode og etablerede studiemusikere, og det er da også tilfældet her, bl.a. Ricky Lawson på trommer og Nathan East på bas. Stilen er næsten som for 10 år siden, blød funk, dog er musikken på denne LP mere pågående og rock'ende end på tidligere udgivelser. Denne tendens kunne allerede mærkes på Al Jarreaus forrige LP »High Crime«, hvorfra 3 af numrene forøvrigt er hentet.

Musikken er altså ikke jazz, men Al Jarreau bruger megen jazz-teknik i sin sang. Dette helt udpræget i de nærmest

scat-agtige passager, hvor han leger med ordlydende lyde både rytmisk og melodisk. Al Jarreau er en fantastisk sanger rent teknisk, der lille ord skal farves og smages på og tit med en så overdreven nasal lyd eller stakånden stønnen, at det for mig bliver uudholdeligt at høre på. Han kommer igennem hele sit tekniske forråd i hvert et nummer, så har man hørt ét nummer, har man hørt alt.

Men har man ikke fået samme allergi som jeg over for Al Jarreaus stemme, kan pladen bestemt anbefales. Musikken swinger, lyden er i top, og de flotte arrangementer spilles præcist og stilrent.

Henning Jensen

**Stevie Wonder
In Square Circle
Motown Record
Corporation 1985
ZL 72005**

En gang Stevie, altid Stevie. Der er ikke noget at komme efter - den mand ka' sit kram.

Lad det være klart fra starten. Pladen er ikke nyskabende eller bare tilnærmelsesvis ny og anderledes sammenlignet med Stevie Wonder's sidste LP »Hotter than July« fra 1980. A-siden lægger ud med pladens eneste klare hit »Part-time lover«, der i velpolerede underlivsrytmer passer perfekt til diskotekets stroboskoplys - Tamlas Mowtown i bedste 80'er udgave. Allerede det næste nummer »I love you too much« signalerer en anden Stevie, den som kendes fra ældre plader f.eks. »Innervisions« og »Fulfillingness' First Final«. Her får den tekniske side, som han behersker til det fulde, lov til at lege, og soul-inspirationen lever med. Selvom elektronikken er så fremherskende, styrer den

ikke forløbet, for det styres suverænt af den varme og meget personlige sangstil, Stevie Wonder står for.

En stil med dybder af smerte, trods og nysgerrighed, som gør, at det hele ikke ender i det kvalmt søde. Selvom manden er romantiker ind af en kant! Den undren ved og beundring for livet, som en mundharpe kan udtrykke, er vel rigelig grund til være/blive romantisk? Mens hele side 1 er for disse fortabte sjæle, starter B-siden i en mere pågående rytme. Tempoet blir skruet op, og stemmen nuanceres, hele lyd billedet fortættes med blæsere og kor - moderne storby-stress-stemning med lidt jazz og lidt musical ind over scenen. Derpå flyder pladen over i en skæring, der kunne være hevet ud af albummet »The Secret Life of Plants« (1979), med vand, bobler og bølger. En dejlig hymne ovenpå det mere anspændte.

Og denne håndfuld af evergreens afrundes med et politisk budskab. Som Wonder tidligere har dedikeret en sang til kampen for de sortes ligeberettigelse i USA, er det sidste nummer en tilkendegivelse over for det hvide mindretal i Sydafrika og andre, som støtter deres politik: »It's Wrong« (Apartheid).

susanne kier

**Thompson Twins:
Here's to Future Days
Arista 207164**

Hvorfor slås vi stadigvæk, sort mod hvid, mand mod kvinde, den ene religion mod den anden, spørger Thompson Twins på deres nye LP »Here's to Future Days«, og denne plade er deres bidrag til fred og fordragelighed på vor klode: den må vi da alle ku' li'.

Det er tekster om kærlighed og om at droppe konflikterne og slappe af: »The world is big enough for everyone/C'mon lets have some fun«.

Det er middle-of - the - road diskoteksmusik, samme kommerialitet og satsning på teenagepublikummet som f.eks. Wham. Hvor er den ubønhørlige elektrofunk, de lavede før i tiden? Afskaffet for det globale gennembruds skyld, hjulpet godt på vej af deres Live Aid-optræden, hvor de fremførte deres mega-hit »Lay your hands on me« med producer Nile Rodgers og Madonna som ekstra medlemmer i bandet.

Løvrigt en flot produktion Nile Rodgers her har lavet, og pladen bugner af oplæg til singletræffere. Men pænheden er overvældende; for Thompson Twins begynder fremtiden med »Here's to Future Days«, det helt store gennembrud.

Farvel, farvel.

Arne

**Alt brugt med
Bowie/Reed/Iggy
købes og sælges.
også postordre.**

NYE OG BRUGTE PLADER

LAVENDELSTRÆDE 5-7, 1462 KBH. K. 01-154035
ZIGGY 2, JERNBANEGADE 6, 2800 LYNGBY 02-884146

Erik Bjerre Musik tlf. 03 - 69 90 69
præsenterer

**RENKUS-HEINZ
SMART SOUND SYSTEMS**

- FLAT FREQUENCY RESPONSE 40 HZ TO 17 KHZ
- 134 DB SPL OUTPUT FROM COMPACT ENCLOSURES
- BALANCED SOUND AT ALL OUTPUT LEVELS
- PHASE COMPENSATION FOR TIME-COHERENT SYSTEM PERFORMANCE
- EXCURSION AND THERMAL OVERLOAD PROTECTION FOR DRIVERS
- PROTECTIVE MODES ACTIVATED ONLY AT EXTREME LEVELS

HOW THE "SMART" SYSTEM WORKS

SMART PROCESSORS WITH SPT™ PROTECTION

MODEL X1

KONKURRENCE KONKURRENCE KONKURRENCE

Fra bunken af de mange deltagere i sidste måneds konkurrence om Super Karlas debut-LP »Fræk og Fatal« har GAFFA udtrukket følgende heldige vindere: Per Ehlers, Århus, Marianne Brix, Århus, Arne N. Larsen, Kbh.V., Henrik Gram Nielsen, Åbyhøj, Jes Boesdal, Århus, Kirsten Mehner, Århus, Lotte Romar, Viby, Mette Jensen, Risskov, Kirsten Dybholm, Århus V, Peter Z. Nielsen, Århus N. Vi håber, vinderne vil nyde LP'en.

Denne gang kan du være heldig at vinde den nyeste LP med Lis Sørensen, som vi bringer et interview med andetsteds i bladet. Du skal blot svare rigtig på følgende spørgsmål:

1. Hvad hedder Lis Sørensens nye LP?
2. Hvilken kendt dansk pige-gruppe fra 70'erne var Lis Sørensen med i?
3. Hvilket hit har Sebastian skrevet til Lis Sørensen?

1 _____

2 _____

3 _____

Navn: _____

Adresse: _____

Send svarene til Musikmagasinet GAFFA, Guldsmedgade 23 o.g., 8000 Århus C inden den 18.11. og mærk kuverten »Konkurrence«.

Dexys Midnight Runners
Don't Stand Me Down
Mercury 822 989-1

I det omfangsrige pressemateriale, der følger med denne LP, kan man bl.a. læse, at Dexys's Midnight Runners, startede karrieren med at hugge en del af deres gear fra andre Birminghamgrupper (uden disses vidende), fordi Dexys mente, at tingene blev brugt bedre hos dem. Når denne anekdote er værd at fortælle nu, hænger det sammen med gruppens musik, der i og for sig kunne være lavet på det samme gamle gear.

Den altdominerende figur i gruppen er Kewin Rowland. En hård leder, der gennem sin karriere har været i skarp konflikt med både den engelske musikpresse og sine gruppe-medlemmer – idag er der, foruden Rowland, kun et enkelt medlem, der har været med siden starten i '78.

Men Rowlands er også en stærk sanger og sangskriver, der stædigt har holdt fast i en særpræget musikstil siden debut-LP'en »Searching For The Young Soulrebel« i 1980.

Rowland er tydeligvis opflasket med gamle soul-plader, gamle Van Morrison ting og engelsk folkemusik. Med Dexys ... har han videreført traditionerne og skabt en slags hvid bonderøvsoul. Nok i forlængelse af en tidlig Van Morrison, men aldrig

raffineret og fortænkt, som han kan være det i samme åndedrag. Rowland er heller ikke typen, der opdaterer ved at give rødderne et skud tekno, som eks. Paul Young har gjort det – tværtimod – de mest moderne instrumenter, man hører på pladen, er orgel og steelguitar, ellers står den på akustisk og elektrisk spade og opretstående klaver. Og hvor andre var kommet med hele strygermekanikken, der bruger Dexys ... en enkelt violin, af den slags, de garanteret selv har danset til ved festlige lejligheder.

»There's no beauty anymore«, synger Rowland et sted på pladen og trækker egentlig hele stemningen sammen i den linie. Det er en på mange måder vemodig og dystert verden, gruppen har skabt med »Don't Stand Me Down«, men samtidig er det hele også enkelt og smukt, som den første svundne kærlighed i erindrungen.

Det hænger sammen med flere ting. Dels instrumenteringen af de enkelte numre, der som udgangspunkt hellere har et instrument for lidt end et for meget. Dels hænger det sammen med den megen snak, der er på pladen – i visse numre næsten mere snak end sang, uden at det nogensinde virker forstyrrende. Og endelig på grund af det tekstlige univers, fyldt med foragt over for de lidt for smarte og de pseudopolitiske. Fyldt med selvpogør, hyldet til en stærkere og smukkere fortid – og fyldt med kærlighed til det enkle såvel som kærligheden og familien.

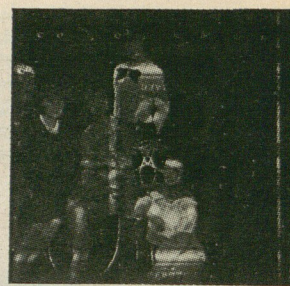
Det kan godt lyde lidt tungt, men Dexys Midnight Runners, er faktisk særdeles gode at være i selskab med, en sen og ensom natstunde med en øl eller to inden for rækkevidde.

Poul Pigtråd

OBS!
PE. JAKOBSEN GUITARER
kan ses på **Galleri Guitars unlimited.**
Fiolstræde 27, Kbh.
fra d. 7-20 nov.

ÅRHUS GUITAR VÆRKSTED

Peter Emil Jakobsen
Mejlgade 35 »Baghuset«
8000 Århus C
tlf.: 06-13 16 88

Colourbox
Colourbox
Virgin, 4 AD 207
324-620

Reggae, dub, elektro-funk, scratching, soul – Colourbox er det hele og ingen af delene. De to brødre Martyn og Steve Young og forsanger Lorita Grahame er stilpluralister om nogen er det. To elektrofunknumre, en stille piano-ting et nummer med radio/TV-klip, lidt reggae og nogle intense soulnumre, bl.a. »You keep me hanging on«, det er, hvad deres debut-LP har at byde på.

Colourbox er musikalske grænseoverskridere, der på trods af deres utrolige forbrug af stilarter, formår at holde tungen lige i munden; det, der binder pladen sammen, er en rå energisk sound og en anarkistisk mixning, hvor musik og lyd-effekter flyver imellem hinanden. Og så er der Lorita's vidunderlige stemme, blød og cool i en dejlig blanding.

Lorita synger, brødrene laver resten, komponerer, spiller, programmerer, producerer. Denne type musikproducenter er der efterhånden mange af, grupper der aldrig optræder andet end til play-back, studieprojekter, der benytter sig uahæmmet af alt, hvad elektronikken kan tilbyde. En lidt kedelig udvikling, hvor flere og flere bands får deres identitet udelukkende i mixet.

Colourbox er anderledes, deres opfindsomhed og gode melodimateriale løber af med sejren.

Endnu en fordel ved denne plade: det er det bedste dansemusik, jeg har hørt i meget lang tid, både reggae, elektro og soul.

En sikker vej til ekstasen.

Arne

MUSIK SERVICE

REPARATION SALG

SERVICE PRODUKTION

06-19 65 66

SKOVVEJEN 11A
8000 AARHUS C

Nå det er den...der gør livet lidt grønnere.